

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
18 листопада 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Угоду про асоціацію треба розглядати з точки зору національних інтересів**
"Голос України"3
- Народний депутат від Партії регіонів О.Зарубінський заявив, що його фракція готова голосувати лише за той законопроект, який передбачає лікування экс-прем'єра Ю.Тимошенко за кордоном, а не її звільнення: «За законопроект, в якому йдеться про те, що люди, які реально хворіють і не в змозівилікуватися в Україні, можуть отримати допомогу за кордоном, але вони повинні нести відповідальність за всіма зобов'язаннями перед державою, ми готові проголосувати».
- "Другого времени у нас больше нет"** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ"*
(Украина)4
- Сегодня представители оппозиции и парламентского большинства вновь попытаются договориться о принятии законопроектов, необходимых для подписания соглашения об ассоциации с Евросоюзом. Документы о прокуратуре и о внесении изменений в избирательное законодательство будут рассматриваться в четверг, а в вопросе лечения Ю.Тимошенко за границей депутаты планируют "существенно продвинуться вперед" уже в понедельник.
- Сало на мило** *Остан Дроздов, «Дзеркало тижня. Україна»5*
- Політологи й публіцисти (які мають гострі пера чомусь здебільшого в соціальних мережах) уже навіть вигадали новоутвори: "ефект Сала", "заСалена Львівщина", "залили Сала за шкіру". Юні приколісти з громадських ініціатив свою кампанію проти Сала так і називають — ліпосакція. Таке враження, що Львівщина втягнулася в конкурс на кращий словесний гнів проти новопризначеного губернатора.
- Що думають депутати про підписання Угоди та звільнення Тимошенко**
Журнал "Український тиждень"7
- А.Мищенко: "Люди від більшості сідали і займалися тролінгом, видавали рецензії – не там кому поставили, не ту статтю взяли... Ми ж зі свого боку фактично йшли кожен годину на поступки, ті, які вимагала більшість, тобто вони виставили 19 питань, ми проголосували консенсусом за сім, потім внесли ще три, потім ми забрали ще два питання. Тобто, якби була воля і реальне бажання виконати навіть тих самих 19 принципових їхніх вимог, думаю, цей законопроект був би розроблений".
- Между Батьківщиной и УДАРОм назрел раскол** *Георгий Полтавчук, «Жизнь за неделю»10*
- И.Бриченко: "Поправку эту я увидел впервые 24 октября в сессионном зале. Сразу же написал Рыбаку заявление о том, что эту поправку не подавал. Мне самому интересно, как и откуда она появилась! Я этот самый вопрос задавал также следователю".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Год в парламенте: обещания и реальность <i>Политарена</i>	11
<p>Прошел год, и пора делать первые выводы, подводя итоги деятельности, если не для себя, то хотя бы для избирателей. И если некоторые мажоритарщики все же взялись за собственные «отчеты» для избирателей, то на уровне оппозиционных парламентских фракций и партий этого, похоже делать и не собираются. Да и сами отчеты «мажоритарщиков» выглядят как минимум немного странно.</p>	
Партия Регионов на пути к кризису <i>Комитет</i>	13
<p>В разгар парламентских боев за судьбу Ю.Тимошенко А.Ефремов выступил с заявлением, в котором прямо сказал – в партии нарастают разногласия относительно евроинтеграционного курса Украины. Он отметил, что население Юга и Востока Украины не довольно экономическими конфликтами с Российской Федерацией, увеличением безработицы и ухудшением ситуации в социально-экономической сфере.</p>	
Антон Киссе: «Мы всегда будем благодарны Екатерине II» <i>Главком</i>	15
<p>В интервью «Главкому» А.Киссе рассказал о том, сколько вложил в своей мандат, об отношениях с опальным И.Марковым и «смотрящим» за Одесской областью И.Аврамовым.</p>	
БЛОГИ	
Анатолій Гриценко: "Янукович і наступного тижня планує "русскую рулетку" <i>pravda.com.ua</i>	21
<p>Коксу-Квасьневському знову треба здавати авіаквитки й замовляти нові. Принаймні наступного вівторка їм уже нема чого їхати до Києва... Чому? Тому що Янукович з Рибаким буквально за останню добу викинули два євро-закони з порядку денного Верховної Ради на 19 листопада.</p>	
Олег Царев: «Неподписание соглашения с ЕС может оказаться очередным внешнеполитическим провалом США» <i>lb.ua</i>	21
<p>Адепты евроинтеграции Украины – «новоевропейские» сателлиты США, «староевропейцы» либо осторожничают, либо ищут повод для срыва подписания. Тимошенко - только предлог, европейцы ее не идеализируют и не настолько ценят, чтобы срывать из-за нее соглашение. Именно США и их сателлиты были инициаторами программы «Восточное партнерство».</p>	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Цей тиждень остаточно перетворив українську євроінтеграцію у заплутане детективне мереживо <i>"Студія "1+1", ТСН-Тиждень</i>	22
За 10 днів до саміту у Вільнюсі складається враження, що Європа хоче підписання асоціації навіть більше за саму Україну <i>ICTV, Факти тижня</i>	23
Политический пасьянс: Украина уже не хочет в ЕС? <i>Интер, Подробности недели</i>	24
Меж двух стогов: геополитический выбор Украины невозможно понять <i>ТРК "Украина", События недели</i>	26
Соціальні підсумки тижня <i>УТ-1, Підсумки тижня</i>	28
94-й округ: «старі-нові» обличчя, підкуп і адмінресурс <i>Радіо Свобода, Політика</i>	30

Угоду про асоціацію треба розглядати з точки зору національних інтересів "Голос України"

Перспективи ухвалення Угоди про асоціацію з Європейським Союзом обговорювали під час круглого столу представники різних політичних сил.

Зокрема, народний депутат від Партії регіонів **Олег Зарубінський** заявив, що його фракція готова голосувати лише за той законопроект, який передбачає лікування экс-прем'єра Юлії Тимошенко за кордоном, а не її звільнення. «За законопроект, в якому йдеться про те, що люди, які реально хворіють і не в змозі вилікуватися в Україні, можуть отримати допомогу за кордоном, але вони повинні нести відповідальність за всіма зобов'язаннями перед державою, ми готові проголосувати», — наголосив він.

Народний обранець вважає, що опозиція під приводом лікування Тимошенко хоче її звільнити. Це питання, на його думку, повинно розглядатися, приміром, у форматі перерви, але від покарання вона не має бути звільнена, тим більше, що судом присуджена достатньо велика матеріальна компенсація.

Європа, на думку парламентарія, від питання Тимошенко не відмовиться, бо це серйозний важіль впливу на Україну, зокрема, на владу. «Питання Тимошенко не вважаю принциповою позицією. Нині вимоги висувуються в декларативному плані, бо ні в юридичній та в ніякій іншій площині не можна їх висувати до іншої сторони, якщо мова йде про асоціацію, а не про вступ в ту чи іншу структуру. Вимоги можна висувати, наприклад, до Греції, якій надали допомогу в 240 мільярдів євро. А з Україною треба домовлятися», — зазначив О. Зарубінський.

Він переконаний, що Угода буде підписана, та сподівається на позитивний результат роботи робочої групи в парламенті щодо вирішення питання з лікуванням засуджених за кордоном.

Народний депутат від фракції ВО «Батьківщина» **Андрій Шевченко** наголосив, що його фракція готова підтримати будь-який законопроект, котрий буде погоджений із місією Кокса—Квасневського і дасть можливість підписати Угоду про асоціацію. «Нині ми не бачимо волі Партії регіонів підтримати жоден існуючий законопроект», — сказав він.

Історія з підписанням Угоди про асоціацію з Євросоюзом, за його словами, не завершена, можна говорити тільки про проміжні висновки. Поки що результати невтішні. Проте шанс на позитивний результат саміту у Вільнюсі залишається. Для вирішення цього питання потрібно ухвалити необхідні закони найближчим часом.

Народний депутат від фракції ВО «Свобода» **Андрій Ілленко** вбачає у діях влади зміну євроінтеграційного вектора в бік Росії. «Питання Юлії Тимошенко потрібно вирішити в будь-якому випадку. Все залежить від Віктора Януковича. Вже не важливо, чи подобається комусь Тимошенко, чи ні, але це питання має бути вирішено», — підкреслив він. Якщо Угода про асоціацію буде підписана, вважає народний обранець, це допоможе геополітичному розвитку України. «Я впевнений, що не має бути завищених очікувань. Це не означатиме рай на землі, але це буде великий крок на шляху розвитку нашої країни. Це дасть визначеність геополітичному вибору України», — зазначив парламентарій.

А.Ілленко переконаний: якщо підписання Угоди буде перенесено, то доведеться все починати з нуля. До того ж тиск з боку Росії посилюватиметься, що може призвести до ліквідації державності.

Народний депутат від фракції «УДАР» **Валентин Наливайченко** вважає, що Угоду про асоціацію і зону вільної торгівлі треба розглядати з точки зору національних інтересів, можливості торгувати на ринку ЄС. Нині, на його думку, всі важелі має українська сторона.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=306466>

"Другого времени у нас больше нет"
Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)

О том, что рассмотрение Верховной Радой двух евроинтеграционных законопроектов — "О прокуратуре" и "О внесении изменений в избирательное законодательство" — перенесено со вторника на четверг, заявил народный депутат Анатолий Гриценко. "Во вторник 19 ноября в Украину приедет миссия Европарламента во главе с Патриком Коксом и Александром Квасьневским. Зная об этом, власти сняли с рассмотрения во вторник и поставили в конец повестки дня четверга два законопроекта из "списка Фюле"! Ничем хорошим такие действия не закончатся!" — возмутился Гриценко, отметив, что по третьему законопроекту, который позволит Юлии Тимошенко выехать на лечение в Германию, позиция власти остается "неопределенной".

Следует отметить, что на прошлой неделе Патрик Кокс и Александр Квасьневский установили Верховной раде крайний срок принятия законопроектов, необходимых для подписания соглашения об ассоциации с ЕС. "19 ноября — это последний день, когда можно сделать все, что необходимо", — заявил Александр Квасьневский. Перед этим народные депутаты не приняли соответствующие документы на внеочередном заседании парламента.

Председатель Верховной рады Владимир Рыбак в субботу заявил, что все законопроекты, которые касаются лечения заключенных за границей, планируют рассмотреть на этой неделе. "Я готов вынести их на рассмотрение и на голосование, и думаю, что другого времени, кроме этой недели, у нас больше нет", — процитировала спикера пресс-служба парламента.

В частности, в повестке дня заседания Рады во вторник значатся четыре законопроекта, которые касаются госпожи Тимошенко — поданные народными депутатами Анжеликой Лабунской, Сергеем Мищенко, Владимиром Купчаком (все — внефракционные) и главами трех оппозиционных фракций. Два новых документа — "О принципах гуманизма при исполнении отдельных видов наказаний" авторства представителей оппозиции и "Об освобождении Юлии Тимошенко от дальнейшего отбывания наказания" народного депутата Олега Ляшко — в понедельник планирует рассмотреть профильный парламентский комитет. По словам Владимира Рыбака, оппозиция и парламентское большинство не договорились ни по одному из шести законопроектов. "Что касается лечения, то в данное время я не вижу понимания, что такой закон может быть принят Верховной Радой. Пока идут сложные переговоры", — констатировал спикер.

Представители оппозиции ожидают, что вопрос лечения Юлии Тимошенко будет решен в понедельник в 16.00. "Запланировано заседание рабочей группы по подготовке общего законопроекта, и мы ожидаем услышать предложения Партии регионов! Если такой законопроект будет согласован, уже в четверг он может быть принят во втором чтении — Партии регионов не следует забывать, что принятие закона о прокуратуре и о выборах возможно только как общее решение оппозиции и большинства", — заявил "Ъ" заместитель главы фракции "Батькивщина" Сергей Соболев.

В Партии регионов не исключили, что в понедельник в вопросе лечения заключенных "депутаты существенно продвинулись вперед". "Оппозиция учла наши предложения, поэтому последний вариант законопроекта, который обсуждали, более приемлем для нас. Мы продолжим настаивать на том, что заключенный должен возместить ущерб государству, а также что решение суда о его выезде за границу можно обжаловать, так что если оппозиция резко не изменит концепцию, мы можем принять общее решение", — заверил "Ъ" народный депутат Владимир Олийнык. Он отметил, что законопроекты о прокуратуре и о выборах перенесены на четверг из-за большого количества поправок. "Только к закону о прокуратуре их подано более 500", — подчеркнул народный депутат.

Повестка дня заседания Рады будет окончательно сформирована сегодня на заседании согласительного совета. В этот же день Совет министров иностранных дел ЕС должен рассмотреть вопрос выполнения Украиной условий, необходимых для подписания соглашения об ассоциации. "Почти наверняка можно сказать, что совет министров стран ЕС отложит

решение относительно Украины. Вероятно, министры огласят свои отдельные оценки и покажут готовность ЕС подписать соглашение с Украиной", — заявил профессор политологии Национального университета "Киево-Могилянская академия" Алексей Гарань.

<http://www.kommersant.ua/doc/2346285>

Сало на мило

Остап Дроздов, «Дзеркало тижня. Україна»

Політологи й публіцисти (які мають гострі пера чомусь здебільшого в соціальних мережах) уже навіть вигадали новоутвори: "ефект Сала", "заСалена Львівщина", "залили Сала за шкіру". Юні приколісти з громадських ініціатив свою кампанію проти Сала так і називають — ліпосакція. Таке враження, що Львівщина втягнулася в конкурс на кращий словесний гнів проти новопризначеного губернатора. Перемагає той, хто краще переповість один і той самий завчений абзац про "заслуги" Олега Сала в буремні 2003—2004 рр.

А насправді перед Львівщиною поставили люстерко. Гнів проти Сала — це гнів проти власної безпомічності. Навіть більше: якби Сала не існувало — його варто було б вигадати, аби проілюструвати крах міфів про патріотичну Львівщину як останню твердиню спротиву. Призначення Сала всі навперобій оцінювали як привселюдне замірювання градусу радикалізму в легендарній області, з якої буцімто мала б початися нова хвиля національного прозріння. Одіозним губернатором влада мала б для себе означити поріг терпіння в регіоні, що славився патріотичним повноводдям. Градус радикалізму виявився традиційно львівським — на рівні безалкогольного пива: пощипує й не більше. А поріг терпіння виявився начисто відсутнім, тож після вдалого приземлення Олега Сала будь-який "коток" може заїжджати на територію області, не боячись, що його там спіткають численні пороги. Більше того: кожний "коток" відтепер може відчути себе бажаним і вигідним для тих, хто рейтинги набирає лише в позі "під".

Олег Сало на Львівщині — це не плювок, не ляпас і не знущання. І не сенсація, і не проблема. Олег Сало — це політтехнологічний зонд, мета якого (як і будь-яких зондів) — дослідження порожнин. Львівський політикум — порожнина. Найчастіше — порожнеча, не спроможна навіть на безумовні рефлекси. Про змістове заповнення собою простору навіть не йдеться. Львівського політикуму немає! Він не діє, не реагує, не вирує, не опирається — він просто існує як біологічний стан латентної присутності, тішачись самим лише фактом свого розміреного буття. Сало довів: у країні немає Львова — тієї патріотичної, радикальної колиски прийдешніх революцій.

Це повністю підтвердив не лише провал голосування щодо недовіри Салу, а й фрустрація, яка запанувала на Львівщині з моменту представлення одіозного губернатора. Львівські середовища, які в мирний час за філіжанкою запашної кави полюбляють розводитися про злочинний режим, мали декілька годин (3—4) для того, аби зреагувати на призначення Сала. Кермо Львівської обласної ради перебуває в руках ВО "Свобода". Як і ключі від зали, де відбулося призначення Сала. Поки патріоти пили каву й вибудовували плани порятунку України, більш ніж одіозного посадовця було представлено. Подію широко анонсували, ніякої секретності. Та під час представлення губернатора лише журналісти зважилися скандувати "Ганьба!". Жодна патріотична (вже мовчу про радикальні) партія не спромоглася бодай на спонтанний флешмоб прямо в залі облради. Ні вигуків, ні блокування трибуни, ні деструктиву, ні демонстрації обурення чи чогось такого. І це при тому, що про представлення "ворога народу" мусив знати голова Львівської обласної ради свободівець Петро Колодій.

Будній день. Робочий час. Усі на місцях. Усі в курсі. Кожна партія має свою прес-службу. Кожна має актив партії, який сидить на штатній зарплаті. Пізніше, в ефірі моєї авторської програми "Прямим текстом", прозвучало напіванекдотичне пояснення члена бюро ЛОО "Батьківщина" — обласного депутата Івана Стецьковича. Виявляється, всі керівники обласних осередків перебувають у Києві, вони займаються звільненням Тимошенко і євроінтеграцією — отже, на місцях ніхто нічого не міг вирішити. У випадку із Салом львівський політикум як ніколи продемонстрував свою допотопність. Це — повний параліч

місцевих партійок, цілковита їх недієздатність і непрофесійність. Занадто довго всі вони жирували в дистильованих умовах, у теплій ванні патріотичних одобрямсів. Не було викликів. Не було потреби тренувати свою хуткість, гнучкість і вертикальну комунікативність. Навіть стежити за Інтернетом теж не було потреби.

І річ тут навіть не в тому, що представляли Сала з букетами, оплесками та побажаннями плідної праці. Перший тиждень роботи нового губернатора минув під акомпанемент заціпеніння по той бік уявних барикад. Якби журналісти не почали бомбувати політиків на предмет коментарю — можна було б подумати, що вони всі вимерли. Жодна з ключових партій не зробила офіційної заяви. Жоден обласний осередок не зібрав своє бюро, чи політраду, чи виконком, чи які там у них органи. Новий голова ОДА устиг уже озвучити свої плани на майбутнє — аж на шостий (!) день з'являється заява... Кличка—Яценюка—Тягнибока. З Києва, звісно. Бо у Львові партійні осередки у стилі "заклятих регіоналів" чекали відмашки з центру. Весь цей ступор із Салом — це вердикт партійному життю українського П'ємонту, яке виявилось абсолютно безпорадним. Думаю, на державний переворот чи заколот Львів зреагував би десь так деньок на шостий.

Сесія, на якій мала бути висловлена недовіра Салу, заслуговує на окрему новелу. Найвлучніший заголовок був би "Саботаж". Логічно було очікувати скликання позачергової сесії — адже сам статус "позачергова" підкреслює екстреність та надзвичайність ситуації. Виявляється — ні: призначення "бандита, бузувіра та мало не звіра" цілком уписується в буденний ритм життя і планове засідання облради через два тижні.

Воно відбулося так само буденно, яким є й призначення Сала. Недовіра — це дві третини голосів. 78 голосів. Саме так Сала можна зняти з посади. Арифметична сума фракцій, які вважаються опозиційними, — 83. Тобто кількісно патріотична Львівська обласна рада може розправлятися з будь-яким губернатором. А на ділі — пшик. Країна мусить зрозуміти: у Львові немає реальної опозиції, яка представлена якісно і так само якісно здатна діяти на результат.

За п'ять днів до голосування ми з колегою з Радіо Свобода напосілися на батьківщинівця Стецьковича з простим запитанням: "За арифметичної кількості фракцій — у вас є реальні дві третини голосів, які проголосують за недовіру Салу?". "Побачимо, ще треба над цим попрацювати, важко сказати..." Репліки про магічне число 83 ("Свобода" + УДАР + "Батьківщина" + Рух + залишки "Нашої України" + УНП + КУН) залишалися без відповіді. Недовіра Салу — це свідомо авантюра патріотів, які є патріотами лише на мітингах та засіданнях земельної комісії. Вони йшли на сесію, не маючи двох третин, як і найменшого бажання їх мати.

Результати голосування — більш ніж промовисті. Проти Сала обранці спромоглися на 72 голоси. Їх вистачає для декларативної більшості, а вона, як відомо, жодних наслідків для губернатора не спричиняє. Найцікавіше те, як проголосували патріоти, які за Україну померти ладні. "Свобода" недодала двох голосів (співача Остапа Канаки і Пилипа Пилипенка, батька В.Пилипенка, нардепа з Партії регіонів). "Батьківщина" — одного голосу (фронтовика Миколи Барана, який очолив Департамент розвитку інфраструктури Львівської ОДА). Народний Рух України недодав голосу Василя Куйбіди, який того дня перебував у Брюсселі. Єдина фракція, яка дала 100% голосів, — УДАР. Укотре зрадила УНП. Забути треба про Конгрес українських націоналістів, когорту вчорашніх нашоукраїнців та просто позафракційних борців із режимом.

Що цікаво — навіть серед опозиціонерів, які взяли участь у голосуванні, знайшлося троє тушок, котрі свідомо зіпсували бюлетені. Як видно з фотозвіту місцевих інтернет-агенцій та інформації лічильної комісії, усі три бюлетені зіпсували, ймовірно, депутати з "Батьківщини". Причому віртуозно. В одному з бюлетенів галочку поставлено у графі "За" і одночасно графі "Утримався". Віртуозність тушок полягає в тому, що депутати підходили до урн і пафосно показували свій бюлетень пресі. Однак фотокамера зафіксувала двох батьківщинівців, які демонстрували свій бюлетень, тримаючи палець на графі "Утримався". Отже, могло здатися, що депутат проголосував "за", однак він міг затулити пальцем заповнену графу "Утримався". Ці два депутати — головний лікар однієї з райлікарень та колишній начальник УМВСУ (та сама посада, яку обіймав Сало). Утім, і їхніх бюлетенів не вистачило б для недовіри Салу. Тож винахідникам ніхто особливо не докорятиме.

І ніхто нікому не докорятиме. Бо керівники ключових фракцій навіть не намагалися дбати про обов'язкову явку, не кажучи вже про обов'язкове голосування. Ніякої мобілізації не було, ніякого ажіотажу також — незважаючи на всю публічну "нагінку" на адресу Сала. Це була гра з наперед відомим результатом, точніше, його відсутністю. І заява "Батьківщини" про повторне голосування недовіри виглядає істеричною. Бо можна 100 разів голосувати з тим самим результатом. Якщо не меншим.

Показово й те, що проти "звірячого обличчя режиму" на пікет вийшло аж 40 (!) людей. Більшість із них — активісти громадського руху, які в час "злодіянь" Сала ще до школи ходили. Ніякого суспільного збурення це скандальне призначення не спричинило. У це важко повірити, але під час вуличного бліцопитування для моєї програми більшість людей казали, що, можливо, колишній правоохоронець наведе порядок. Траплялися й такі, котрі казали, що з Божою поміччю новий губернатор стане добрим господарником. І не знайшлося жодного (!) перехожого, який би виступив агресивно різко проти Сала.

На ефірі я сказав панові Стецьковичу: "Якби три найбільші в регіоні партії вивели бодай десяту частину своїх прихильників, то губернаторська площа була би вщерть заповнена". На що батьківщинівець інтригуюче всміхнувся: "У день голосування побачите". Щоправда, через п'ять хвилин уточнив, що в партії ще треба порадитися. Як бачимо, порадилися — і вирішили не виводити на вулиці свідків своєї мишачої поразки. Львівські партії взагалі не зверталися до своїх виборців щодо питання Сала. А виборцям глибоко фіолетово, хто в нас черговий губернатор. Запитання "а що теоретично могло б вивести львів'ян на вулиці?" має просту відповідь — нічого. Інколи ловлю себе на думці, що спалах революції може статися не через мову, призначення Сала, Митний союз тощо — а, приміром, коли урядовий кортеж ненароком переїде кудлатого песика.

Сало — це ціна львівського патріотизму й радикалізму. Ціна фактично дармова. Міф про Львів як про найбільш принциповий регіон уже неможливо підтримувати. У Львові немає ні дієвих партій, ні громадянського суспільства, яке може якісно протистояти відвертим провокаціям. Усіх усе влаштовує. Сало на всю країну легітимізував яловість місцевих мітингантів, не здатних на жоден політичний результат. А мітинганти зберегли на посаді ідеального спаринг-партнера, про якого можна лишень мріяти, — адже тепер буде кого нещадно таврувати, відволікаючи увагу від своїх власних провалів. Що більше Сала — то більше опозиційного піару. "Вот и встретились два одиночества".

Через годину після проваленого голосування львівські патріоти розійшлися по кав'ярнях П'ємонту. Усі неквапливо пили запашну каву, настрої був гарний... Ще б пак: Україна в небезпеці, а це їхній зоряний час.

<http://gazeta.dt.ua/internal/salo-na-milo-.html>

Що думають депутати про підписання Угоди та звільнення Тимошенко *Журнал "Український тиждень"*

Тиждень.ua опитав депутатів провідних політичних сил щодо найактуальніших питань — законопроекту про лікування ув'язнених за кордоном та шансів на підписання Угоди про асоціацію з ЄС

Арсеній Яценюк, Батьківщина:

Ви уявляєте, щоб Головне слідче управління ГПУ займалося справою, яка була п'ять років тому, по якій немає ніяких свідків, по якій немає ніяких доказів і приймає рішення здати паспорт заборонити виїзд... І це за два тижні перед самітом. Це абсолютно чітка відповідь, що у них відбувається в голові. Все що тут відбувалося (ВР) і все, що відбувається з Власенком — абсолютно чітка відповідь. Ніхто нікуди не збирається йти. Ну хіба, що якщо їм скажуть що ви можете Власенка закрити і по Тимошенко ще п'ять кримінальних справ відкрити, і ми тоді можливо розглянемо питання, і ви зможете вступити в ЄС. Ну тоді це їх влаштує. Але Європа не здає принципів, а мова зараз йде про принципи.

Ми звернулися до місії Кокса і Квасневського з проханням, щоб продовжити місію і сьогодні не робити final report по Україні, а зробити проміжний і фактично, щоби місія працювала до останнього дня у Вільнюсі. Може до Януковича прийде прозоріння і він все-таки прийме рішення виконати умови Європейського союзу і підписати угоду. Тому ми до останнього дня будемо боротись за можливість підписати угоду з європейцями.

Григорій Немиря, Батьківщина:

Сьогодні має відбутися звіт на конференції президентів у Брюсселі. Кокс і Квасневський мають представити свої висновки щодо власне одного питання - дотримання виконання умови або недотримання і невиконання. Йдеться про те, що умова яка сформульована не місією, а радою ЄС формулюється таким чином. «Вирішення питання політичного вмотивованого вибіркового правосуддя.» В практичному сенсі це означає вирішення питання, оскільки воно набуло вже символічного значення, Юлії Тимошенко як перший крок, який би засвідчив серйозність намірів української влади, надання можливості лікування Юлії Тимошенко в Берліні, в клініці Шаріте, на пропозицію уряду Німеччини.

Вони сьогодні підкреслили, що ідея прийняття окремого закону - це не їхня ідея. Їх ідеєю було і залишається застосування помилування. Ідея прийняття окремого закону - це ідея президента. Їх очікування в зв'язку з цим, чим і пояснюється їх приїзд саме сьогодні і присутність під час позачергової сесії, що партія, почесним президентом якої є Віктор Янукович, а головою якої є прем'єр-міністр України, на запрошення якого вони і приїжджають до України, і партія яка має більшість в ВР, фактично допоможе президенту України дотримати обіцянку, яку він давав вже багато разів, як мінімум 8 за останній місяць.

Цього не відбулося, тому сьогодні вони нажаль вимушені будуть доповісти ту ситуацію, яка залишається. В той же час вони підтвердили під час спілкування з опозицією, вони отримали запевнення української влади, що вже наступного пленарного тижня, а більш конкретно 19 листопада, цей закон може бути проголосований. Він буде негайно підписаний, що також пообіцяли, президентом максимум в середу, що уможливить подальші кроки, зокрема якщо буде закон який потребуватиме окремого ще судового засідання, це буде зроблено в ті ж наступні дні.

Вони підкреслили, з цієї точки зору, критерії виконання або невиконання. Не лише прийняття закону на папері і навіть підписання його президентом, і навіть наявність відповідного згідно з законом рішення суду, а не чергової судової імпровізації, а й виконання цього закону, свідченням чого буде присутність Юлії Тимошенко вже в Берліні в клініці Шаріте, а не в Качанівській колонії.

Деталі і параметри закону очевидні всім. Можуть бути якісь нюанси, але по суті питання полягає в тому, що немає бути якихось перешкод не має бути якихось відкладань в часі на після саміту. Перший крок має бути чітким, без якихось обмежень. Це можливість отримати лікування.

Якщо застосувати аналогію по контролю над озброєннями, то Кокс і Квасневський фактично є верифікаційним механізмом. Вони присутні тут під час розгляду питання на запрошення підкреслюю уряду України і ВР. Їх представники на рівні експертів будуть присутні на всіх засіданнях робочої групи, сьогодні було підтверджено, що робоча група буде засідати в відкритому режимі, в даному випадку цей верифікаційний механізм застосований для того, щоб вже в поточному режимі інформувати столиці країн членів ЄС про те, що насправді відбувається. В цьому сенсі я бачу їх відданість, їх професійність. Вони працюють в межах чітко визначеного мандату. В даному випадку ми бачимо також політичну волю опозиції, яка зробила крок на зустріч, погодившись проголосувати без дебатов в першому читанні закони про прокуратуру, хоча ми маємо до нього застереження, зокрема до статті 24 яка зберігає загальний нагляд, і про вибори. Чого немає нажаль, це чіткого доказу політичної волі щодо вирішення питання політично вмотивованого переслідування.

Кокс і Квасневський працюють відповідально. Ми побачили їхню повну відданість, серйозність намірів і добру волю. Вони були присутні сьогодні в черговий раз у залі ВР, вони підкреслили черговий раз, що приїхали сюди і 27 разів вже приїжджали не за власною

ініціативою, а на запрошення Уряду України, в черговий раз підтвердили, що їх запевнили, що питання буде вирішено і вони в черговий раз дали нагоду і зберегли шанс для української влади продемонструвати політичну волю, свідченням чого можуть бути чіткі дії, а саме голоси за прийняття закону, а також уможливлення Юлі Тимошенко ще до Вільнюського саміту почати отримувати медичну допомогу у клініці Шаріте у Берліні.

На жаль, на мою особисту думку, зеленого світла для підписання Угоди у понеділок на засіданні міністрів закордонних справ, з огляду на відсутність відчутного прогресу сьогодні, навряд чи можна сподіватися. Це звісно будуть вирішувати міністри, але, зважаючи на логіку подій, вони ймовірно вимушені будуть констатувати на підставі звітів місії Кокса-Квасневського і своїх представництв тут, що станом на 18 ключових умов залишаються не виконані, і вони сподіваються і покладають на дії на те, що місія Кокса-Квасневського продовжена і отримала певні запевнення і має певні очікування, вони приймуть до відома намір і плани цієї місії повернутися до України і фактично знову підтвердять позицію. Що є фактично політична воля з боку ЄС щодо підписання цієї угоди за умови виконання відповідних критеріїв в час до Вільнюського саміту.

Віктор Чумак, Удар:

Перспективи прийняття закону про лікування ув'язнених дуже мізерні, бо є абсолютно чітка позиція Банкової. Їм цього не треба. Ситуація така, що їх влаштовує тільки одне - це Юля за ґратами. Що ще можна вирішити? Мені здається, що головне завдання яке вони ставлять це показати, що ми з ваших 11-19-ти всі пункти виконали за винятком одного, тому як собі хочете.

А от перспектива підписання - це вже питання достатньо серйозних політичних розкладів. Наскільки Європа готова закрити на Юлію Тимошенко очі?

Тут не тільки Європа, тут будуть напевне дуже серйозні консультації в рамках Берлін-Вашингтон, Брюссель-Вашингтона і таке інше. Бо, за великим рахунком, як на сьогоднішній день, це напевно найбільш величезна геополітична гра після Другої світової війни і розвалу СРСР. Це на мій погляд. Уявіть собі, що це рішення або туди, або туди може зовсім по іншому розставити всі баланси в світі.

Андрій Міщенко, Свобода:

Я є заступником керівника робочої групи з підготовки законопроектів щодо лікування за кордоном осіб, позбавлених волі. І там відбувалося приблизно так.

Люди від більшості сідали і займалися тролінгом, видавали рецензії – не там кому поставили, не ту статтю взяли... Ми ж зі свого боку фактично йшли кожен годину на поступки, ті, які вимагала більшість, тобто вони виставили 19 питань, ми проголосували консенсусом за сім, потім внесли ще три, потім ми забрали ще два питання. Тобто, якби була воля і реальне бажання виконати навіть тих самих 19 принципів їхніх вимог, думаю, цей законопроект був би розроблений.

Але ми маємо розуміти, що якщо висококваліфікований юрист має завдання завалити закон, він це зробить. І фактично ПР в цю групу дала таких висококваліфікованих тролів – Олійника, Богословську та інших.

Вони робили видимість роботи, перед камерами кожен самолюбався, вони могли продовжити роботу робочої групи ще не одну годину, але ми прекрасно розуміємо, що кожен день вони би виставляли нові і нові принципи, що не мають нічого спільного з волею.

Цей законопроект не лежить у правовій площині, він лежить в площині політико-правовій. Вони хотіли, щоб ми не пхалися до статті 365 щодо декриміналізації – ми зняли це питання, вони хотіли внести список осіб, щодо яких не буде це підпадати – ми це зробили, вони хотіли правки до кримінально-виконавчого кодексу, кримінально процесуального кодексу – ми їх внесли. Вони хотіли двохсторонню угоду, тому що не може Україна нав'язувати свою волю іншій країні – ми на це погодилися.

Вони вимагали, щоби особа була випущена на лікування за рішенням суду – ми це зробили. Тобто основні речі, на яких вони могли би спекулювати. Просто немає волі.

Олег Зарубінський, ПР:

Деякі депутати, хоча б позірно, але весь час, наполягають, щоб це був закон по Юлії. Так не може бути. Не може бути прийнятий закон по одній особі. Світова практика такого не знає, українська теж. Це має бути закон, який стосується всіх громадян, а точніше можливості всіх громадян, які є ув'язнені, за винятком, як я вважаю, тих, яких просто не можна відпускати, мова йде про найтяжчі злочини, щоб вони мали можливість лікуватися за межами пенітенціарної системи. І якщо забрати всю метушню політичну, всю мішуру всі нашарування, залишається дуже простий дискурс або дихотомічна ситуація. Опозиція хоче, щоб це був закон про позбавлення від покарання під приводом лікування за кордоном, і вона це не приховує, ПР вважає що це має бути закон про лікування за кордоном яке б не ототожнювалося зі звільненням від покаранням. От і все. Або мова йде про лікування і відповідно людина має своє покарання понести, або звільнення від покарання під приводом лікування за кордоном. От дихотомія.

Я не вважаю що підписання угоди має залежати від того, хто на кого робить ставку, хто хоче мати керованого і повністю залежного агента впливу, чи Москва чи Брюссель. Всі ключові моменти Україна пройшла. Залишився закон про прокуратуру, в який мені здається спеціально внесли 500 поправок, коли хочуть щось змінити вносять 10 поправок і наполягають на цьому всією фракцією, коли хочуть заблокувати процес. Порахуйте, скільки це пленарних засідань. Для чого це зроблено, я не розумію. Можливо, щоб закон про прокуратуру не був прийнятий. Те саме стосується закону про виборчу систему. .

І тоді залишиться тільки одне питання. Чи Юлія Тимошенко є тим, із-за кого Європейський союз не підписує із Україною угоду, чи це не так. От і все. Моя думка така. Не може доля людини, навіть відомої людини, навіть впливової в певному середовищі визначати долю країни.

Якщо б я грав на політичному тоталізаторі, я би поставив більше 50% на те, що Угода буде підписана, у всякому разі Україна цю угоду готова підписати, хотілось би щоб ЄС також був готовий

Сергій Міщенко, позафракційний:

Немає такого законопроекту, який би взяли за основу. На сьогодні вже існує шість законопроектів, і жоден з них не взятий за основу.

Був шанс, починаючи з 18 жовтня, коли вважали компромісним мій законопроект. Пам'ятаєте, влада казала, що вони готові проголосувати в першому читанні мій законопроект. Але замість цього, якісь невідомі стосунки, бруд, грязюка на мою адресу була вилита. Потім знову думка змінилася. Зараз вони готові голосувати за мій чи аналогічний законопроект, опозиція мається на увазі. Сьогодні зареєстрований законопроект, опозиційні депутати зареєстрували, аналогічний моєму. Це місяць треба було шукати компроміс, щоби в кінці зареєструвати, коли вже немає шансу на голосування, аналогічний моєму законопроект. На жаль, влада уже не готова голосувати ні за мій, ні за цей законопроект. Тому що, я впевнений, прийнято рішення йти до Європейського союзу взагалі без цього законопроекту. Якщо асоціація не буде підписана тоді міняти на план «Б» - зміна векторності. Тому і йдуть зараз ці перемовини з Росією, про кращі умови, атом, авіацію кредити і таке інше.

<http://tyzhden.ua/Politics/93821>

Между Батькивщиной и УДАРом назрел раскол

Георгий Полтавчук, «Жизнь за неделю»

В парламентской оппозиции наметился конфликт. Его "родоначальником" негласно считают нардепа от "Батькивщины" Игоря Бриченко, который якобы внес в закон поправку, фактически снимающую с избирательной гонки Виталия Кличко. Ее суть в лишении возможности граждан, не проживавших на территории страны последние 10 лет, баллотироваться в президенты. В случае с политиком-боксером попадание "в точку": Кличко

имеет вид на жительство в Германии, там же - в фешенебельном районе Гамбурга - он завел себе особняк.

Эта поправка была внедрена в обновления Налогового кодекса, и Кличко заметил ее в последний момент. Но протесты УДАРа ничего не дали: Рада проголосовала "за".

В кулуарах сразу же появились слухи о том, что Яценюку выгодно устранить конкурентов, и что в "Батькивщине" "сливают" Кличко. А освобождение Юли блокируют - невыгодно делиться должностью.

Коллеги Игоря Бринченко потребовали объясниться. И депутат признался, что эта поправка, под которую попал Кличко, появилась в парламенте по просьбе главы Налогового комитета Виталия Хомутынника. Но вскоре Бринченко поменял "показания": дескать, понятия не имеет, откуда появилась эта поправка. Мол, фальсифицировали, подправили, обманули. Но было поздно, - история получила огласку.

- Провели две экспертизы. Первая подтвердила подлинность подписи Бринченко под поправкой, вторая - доказала, что никакого монтажа в документе не было, - рассказал депутат Олег Зарубинский. - Эксперты несут за результаты уголовную ответственность, они не будут городить что угодно. Думаю, "Батькивщине" нужно, как минимум, попросить у УДАРа прощения.

Кличко

Отношения внутри оппозиции испортились настолько, что даже в кулуарах бывшие друзья теперь только холодно здороваются. На людях же "Батькивщина" настаивает на собственной невинности, а УДАР ждет результатов еще одной - прокурорской - проверки аутентичности поправки оппозиционера Бринченко.

Сам же Виталий Кличко неожиданно заговорил с журналистами о чувстве мести.

- Давайте не будем сейчас спекулировать на теме мести. Это будет только спекуляция. Я не хочу рассматривать плохой сценарий развития событий, - напустил туману Кличко.

Тем не менее юристы УДАРа считают, что поправка никак не скажется на дальнейшем пути Кличко и никак не влияет на выборы президента. Хотя справедливости ради напомним, что та же норма - о десяти годах - прописана еще и в Конституции.

Мнения

- Бринченко внес поправки на трех страницах и подписал только последнюю, а фактически были подменены две первые страницы: получилось, якобы текст касается Кличко. Подпись Бринченко настоящая, - говорит о ситуации коллега Бринченко Андрей Павловский.

Сам Игорь Бринченко рассказал журналистам о подоплеке конфликта и о том, как получилось, что под поправкой стояла его подпись.

- Поправку эту я увидел впервые 24 октября в сессионном зале. Сразу же написал Рыбаку заявление о том, что эту поправку не подавал. Мне самому интересно, как и откуда она появилась! Я этот самый вопрос задавал также следователю, - рассказал журналистам Бринченко. - Однозначно эта поправка не от оппозиции. Это внес тот, кому это выгодно. Поговаривают, что документ "подложили" по инициативе Яценюка... Но это бред. Не может такого быть и в природе. От оппозиции и от лично Арсения Петровича - поверьте мне... Нет!

<http://smi.liga.net/articles/2013-11-18.htm>

Интернет-ЗМІ

Год в парламенте: обещания и реальность

Политарена

Освобождение Юлии Тимошенко, проевропейская политика, подписание Ассоциации с Европейским союзом, рост пенсий зарплат и социальных выплат, дерегуляция для бизнеса. Этот список, кажется, можно продолжать бесконечно. Ведь каких только обещаний не давали

год назад украинские оппозиционеры своим избирателям перед парламентскими выборами для того, чтобы попасть в парламент, завоевав симпатии людей. Причем обещания эти варьировались от более или менее выполнимых – как, например, в случае с некоторыми мажоритарщиками, обещавшими улучшить благоустройство отдельно взятых районов, до полностью невыполнимых – как, например, обещание ВО «Свобода» вернуть Украине ядерный статус и сделать внешнюю политику «украиноцентричной». Однако описанные выше обещания – это, пожалуй, из тех, что озвучивались наиболее часто. Ведь именно вопрос освобождения Юлии Владимировны и «европейская перспектива» - это то, что обещали практически все без исключения оппозиционеры, выстраивая «стратегию обещаний» именно вокруг этих меседжей.

Прошел год, и пора делать первые выводы, подводя итоги деятельности, если не для себя, то хотя бы для избирателей. И если некоторые мажоритарщики все же взялись за собственные «отчеты» для избирателей, то на уровне оппозиционных парламентских фракций и партий этого, похоже делать и не собираются. Да и сами отчеты «мажоритарщиков» выглядят как минимум немного странно. Например, один из наиболее активных, по крайней мере в социальных сетях депутатов - киевский мажоритарщик Александр Бригинец, пишет в своем аккаунте, что за прошедший год он провел более 65 приемов в собственном округе, вследствие чего было отправлено более 2000 запросов и обращений в разные структуры. Таким образом, если подсчитать, рабочие дни, которых в году что приблизительно 260, то получается, что в день депутат подавал в среднем 7-8 запросов. А ведь народный депутат еще должен заниматься своей непосредственной деятельностью: изучать и готовить законопроекты, голосовать, участвовать в заседаниях парламентского комитета. Ну а если представить, что чисто физически на написание одного запроса, на обработку документов и т.д., избранник тратит до одного часа (что все равно катастрофически мало), то получается что львиная часть рабочего времени уходила на запросы, ну и соответственно обработку ответов. Однако, если на персональном уровне, избиратели в принципе могут оценить активность депутата, хотя, как видится, в этом случае количество пока не переросло в качество, то на уровне парламентских фракций успехи оппозиционеров намного скромнее. Нет, конечно, если сложить все запросы, написанные оппозиционерами в органы власти и местного самоуправления, да посчитать митинги, блокирования, штурмы и встречи с избирателями в рамках разных акций и поездок, то конечно за собственную деятельность можно отчитаться одним только «количеством движений». Однако не надо забывать, что Верховная Рада является, прежде всего, законодательным органом власти. Соответственно ее главная задача - не блокирование трибуны или потасовки, и даже не спиливание забора и поломка системы РАДА, а разработка и принятие законопроектов, нормативных актов и создание реально действующей законодательной базы.

Нет, конечно, можно еще три года крушить, блокировать, писать запросы, и обещать светлое будущее. Однако потом надо будет на следующих выборах рассказать о собственной деятельности и предоставить людям, поверившим в оппозицию, реальные результаты работы. В том числе и законотворческой. И тут могут возникнуть определенные проблемы. Как показала ситуация с выполнением «домашнего задания» ЕС на одном голом популизме далеко не уедешь. Ведь, прежде всего, тут требуется принятие определенного пакета законопроектов, которые должны реформировать практически все отрасли общественно-политической жизни страны. Тут у оппозиционеров случился небольшой конфуз. Ведь большая часть законопроектов была принята только благодаря «стахановским» темпам в тот период, когда отступать уже было некуда. Да и еще благодаря тому, что в Партии Регионов были готовые законодательные наработки, одобренные Венецианской комиссией. Ведь в то время пока одни готовили законопроекты, другие совершенно бесполезно теряли время в блокированиях парламентской трибуны. Причем поводы для блокирования находились от совершенно абсурдных, как-то например, выступление некоторых нардепов от большинства на русском языке, до откровенно политизированных, как требование назначения выборов в Киеве, вопреки решению Конституционного суда или назначение перевыборов в парламент. Но, видимо, была нужна «картинка». Вот «благодаря» этому парламент нынешнего созыва некоторые журналисты окрестили одним из самых непродуктивных в истории Украины.

А еще за прошедший после выборов год, оппозиционные фракции постоянно сотрясали скандалы. Причем их спектр варьировался также очень широко – от выхода из фракции «Батькивщина» ряда людей, на Библии клявшихся никогда этого не делать, до внесения скандальных поправок в налоговый кодекс, которые якобы были проведены также членами фракции А. Яценюка. Не обошлось и без скандалов в «Свободе» - их спектр также весьма широк – от включения лидеров партии в список главных антисемитов мира до публикации на прошлой неделе некоторыми СМИ протоколов, о, якобы, принятии Ирины Фраион в члены КПСС в 1988 году. Ну и наконец, продолжается чехарда с единым оппозиционным кандидатом. Оппозиционеры не могут договориться не только о его личности, но и о том, нужен ли он в принципе. И это после обещаний, данных своим избирателям действовать как единая сила, объединившись в парламенте. Этого, кстати, также не произошло, во всяком случае, в том виде, которого от них ожидали. Ну и последний вопрос, бывший в свое время главным обещанием – свобода для Юлии Тимошенко.

За прошедший год стало понятно, что практически все реальные действия в этом направлении были предприняты не украинскими оппозиционерами, а Европейскими политиками, к которым и апеллировали «протестанты». Вот только когда оказалось, что решить вопрос надо не в политической, а в правовой сфере, и тут ничего было не сделано и не подготовлено. В итоге и приходится готовить соответствующий законопроект фактически перед самым саммитом в Вильнюсе, да еще и без стопроцентной гарантии успеха.

Таким образом, подводя итоги первого года пребывания оппозиционеров в парламенте можно констатировать, что большинство обещаний выполнено не было. Практически все они очень «удобно» для «борцов» переносятся на следующий год, который станет фактически годом президентской кампании. Именно в ходе которой избирателям могут вновь предложить «старые песни о главном». Впрочем, теперь уже с некоторой коррекцией – ведь сложно будет обвинить Партию Регионов в том, что она не хочет евроинтеграции, поскольку именно регионалы дали большинство голосов за интеграционные проекты, а Президент Виктор Янукович объявил ЕС своей стратегической целью. А работу власти оценили даже иностранные наблюдатели, такие как посол Литвы в Украине Петрас Вайтекунас, отметивший, что «если посмотреть на рейтинг «Doing Business», составляемый Всемирным банком, то Украина за два года при президенте Януковиче и премьере Азарове подскочила вверх на 40 позиций. Это уже значительный прогресс».

<http://www.politarena.org.ua/index.php?newsid=59057>

Партия Регионов на пути к кризису *Комитет*

Налицо попытка полностью переложить ответственность за евроинтеграцию с депутатов на президента. Интересный нюанс: именно на президента лично – не на Администрацию Президента, не на Кабмин, а именно на Виктора Януковича. Заявления Александра Ефремова... можно конечно списать на сугубо политтехнологическую составляющую: парламент сбрасывает с себя ответственность за возможный провал Вильнюса на президента, а тот, в свою очередь, на парламент, демонстративно «умывая руки» в ситуации с Юлией Тимошенко. Однако не исключено, что эти заявления являются попыткой донести до главы государства простую мысль – в родной партии неспокойно и депутаты готовы к бунту.

События последних недель вокруг необходимости выполнения Украиной требований ЕС для получения позитивного решения на Вильнюсском саммите несколько оттенили проблему, о которой неожиданно громко заявил лидер фракции Партии регионов в парламенте А. Ефремов.

После приснопамятного собрания в кинотеатре «Зоряний», на котором была сформулирована общая позиция президента Украины «кто против евроинтеграции, тому с нами не по пути», а также после показательных наказаний посмеявшихся усомниться в верности выбранного пути, казалось, что любые проявления «инакомыслия» в партии ушли в прошлое.

Однако, если причина, породившая проблему, не решена принципиально, проблемы имеют тенденцию переходить из активной фазы в фазу латентную, теньевую, продолжая

создавать сложности на всех уровнях. В таком состоянии эти проблемы еще опаснее, поскольку никто не может сказать где, как и с какой силой они вырвутся на поверхность. И, похоже, ПР весьма близко подошла к точке такого «прорыва».

В разгар парламентских боев за судьбу Ю.Тимошенко А.Ефремов выступил с заявлением, в котором прямо сказал – в партии нарастают разногласия относительно евроинтеграционного курса Украины. Он отметил, что население Юга и Востока Украины недовольно экономическими конфликтами с Российской Федерацией, увеличением безработицы и ухудшением ситуации в социально-экономической сфере.

В итоге это приводит к тому, что усиливается давление региональных избирателей на нардепов ПР. В связи с этим во фракции «регионалов» нагнетается напряжение по поводу принятия евроинтеграционных законов.

Более подробно эту ситуацию он описал в интервью изданию «Лига»: «В Партии регионов много промышленников с востока и юга. Человек приезжает в регион - у него закрывается предприятие, теряются рабочие места, закрывается граница. И ему на местах люди задают логичные вопросы: что вы там, в парламенте, принимаете? Он возвращается во фракцию и говорит: почему я должен за это все голосовать? У нас 77% продукции машиностроения поставляется в Россию...»

Интересно и то, что в этом интервью А. Ефремов прямо говорит, что ПР голосует за евроинтеграционные законы исключительно под жестким давлением президента: «Сейчас идет большое давление на фракцию со стороны президента, что мы должны поддерживать евроинтеграционное направление».

Последнее замечание особо интересно, поскольку налицо попытка полностью переложить ответственность за евроинтеграцию с депутатов на президента. Интересный нюанс: именно на президента лично – не на Администрацию Президента, не на Кабмин, а именно на В. Януковича.

Заявления А. Ефремова, более чем лояльного к В. Януковичу, можно, конечно, списать на сугубо политтехнологическую составляющую: парламент сбрасывает с себя ответственность за возможный провал Вильнюса на президента, а тот, в свою очередь, - на парламент, демонстративно «умывая руки» в ситуации с Ю.Тимошенко.

Однако не исключено, что эти заявления являются попыткой донести до главы государства простую мысль – в родной партии неспокойно и депутаты готовы к бунту. Ведь кроме давления по вопросам евроинтеграции, о которых говорит Ефремов, в Партии регионов опасаются того, что сложившуюся партийную структуру возьмут под контроль представители «Семьи», что постепенно и происходит.

Еще 18 сентября на заседании политсовета ПР было проведено несколько кадровых перестановок. Из политсовета были исключены А. Боярчук, П. Мельник, О. Муц и А. Черноморов. И если в случае П. Мельника решение понятно (он пребывает в розыске и скрывается от правосудия в США), то вот с остальными все менее очевидно. Нельзя сказать, что все они были видными (в медийном плане) членами ПР, и все же формальных претензий к ним так и не было высказано.

Зато включили сразу 9 новых членов политсовета и почти все – люди «Семьи»: С. Арбузов, А. Голубченко, А. Клименко, Ю. Колобов, М. Короленко, А. Пономарев, О. Проскураков, Э. Ставицкий, Г. Темник. В тот же день в руководство Партии регионов (в должности замов главы) вернулись А. Клюев и Б. Колесников.

По мнению некоторых экспертов, первый уже доказал свою повышенную эффективность в решении парламентских проблем (чего С. Арбузов так и не научился делать). Второй же традиционно выступает в партии глазами и ушами Р. Ахметова.

Фактически можно наблюдать, как явочным порядком берется под контроль ключевая политическая сила страны, как когда-то «брали» экономику. На фоне подобных процессов, усиливающихся давлением по линии евроинтеграции, депутаты Партии регионов действительно могут в определенный момент сделать вывод, что им больше не по пути с нынешними лидерами.

И решение в Вильнюсе может стать здесь важным этапом. Правда, точные сценарии здесь предсказать сложно, поскольку как положительный, так и отрицательный результат по Соглашению об ассоциации с ЕС может одинаково стать причиной стремительного распада. Впрочем, позитивное решение (подписание) в этом вопросе, по нашему мнению, будет этому способствовать больше.

Ведь подписание соглашения создает нынешним депутатам от ПР несколько сложностей, как минимум.

Во-первых, необходимо будет объяснить своим избирателям, зачем это вообще было сделано (о чем уже сейчас говорит Ефремов).

Во-вторых, нужно будет спасти свой бизнес, большая часть которого явным образом не готова к условиям соглашения.

В-третьих (что является логичным следствием первых двух) – это явным образом усложнит их шансы на избрание (переизбрание) в парламент на ближайших выборах.

Последнее обстоятельство вообще может стать важным долгосрочным фактором, влияющим на поведение провластных депутатов. Ведь активная смена лиц в руководстве партии при одновременной попытке сбрасывания на парламент политической ответственности за евроинтеграцию вполне может привести депутатов к мысли о том, что их банально «сливают» и особых политических перспектив у них нет (по крайней в Юго-Восточных регионах, где отношение к евроинтеграции широко известно).

Это, по данным СМИ, усугубляется тем, что даже на нынешнем этапе большая часть депутатов, которые потратили на получение своих мандатов большие деньги, фактически отстранены от участия в дележе бюджетных денег. Все вместе это может послужить поводом для депутатов подумать относительно того, кого же действительно стоит поддержать на грядущих президентских выборах. Депутаты-бизнесмены ведь могут получить альтернативные гарантии неприкосновенности своего бизнеса (или даже возмещения некоторых потерь) от неких иных политических сил. По-видимому, именно о подобном сценарии косвенно и говорит А. Ефремов.

В тоже время пауза в подписании соглашения, если она будет совмещена со смягчением в отношениях между партией и президентом, может существенно отсрочить решение этой проблемы. Однако даже временная ее «заморозка» не разрешит ее, а значит, в какой-то момент ее все равно придется решать.

Как бы это ни звучало странно, но, возможно, одним из выходов из складывающейся конфликтной ситуации было бы возвращение как действующего президента, так и всей Партии регионов на их базовые идеологические позиции, которые в последнее время существенно исказились.

Именно отход от первоначальных программных принципов повлек за собой описанные проблемы как политического, так и экономического характера. Безусловно, это не сможет полностью решить проблему, но вполне может выступить в качестве общей платформы для поиска компромисса.

<http://komitet.net.ua/article/111873/>

Антон Киссе: «Мы всегда будем благодарны Екатерине II»

Главком

Народный депутат Антон Киссе баллотировался в Верховную Раду в качестве самовыдвиженца по округу №142 (Одесская область). Его конкурентами были «регионал» Игорь Плохой и экс-министр топлива и энергетики Иван Плачков. Несмотря на серьезное противостояние, Киссе победил с убедительным отрывом в 11 тыс голосов. Возможно, главной причиной его победы стал тот факт, что избирательный округ является территорией компактного проживания болгарской диаспоры, а Киссе возглавляет Ассоциацию болгар Украины.

Сегодня депутат входит во фракцию Партии регионов в парламенте. Однако его отношения с этой политической силой не всегда были радужными. В 2006 году одесские «регионалы» совместно с «помаранчевыми» пытались отобрать помещение Всеукраинского болгарского центра, и Антон Иванович открыто обвинял нынешнюю партию власти в воровстве голосов и сведении счетов.

Вообще за время своей карьеры Антон Киссе баллотировался в парламент трижды. Первый раз в 2002 году он проиграл, однако на выборах 2006 года взял реванш. Правда, задержался в Верховной Раде не надолго: досрочные выборы 2007 года проходили по партийным спискам, и Киссе, имевший в то время сложные отношения и с ПР, и с «помаранчевыми», остался за бортом.

В интервью «Главкому» Киссе рассказал о том, сколько вложил в своей мандат, об отношениях с опальным Игорем Марковым и «смотрящим» за Одесской областью Иваном Аврамовым.

Как получилось, что на выборы вы шли как самовыдвиженец, а сейчас вы – член фракции Партии регионов?

В независимой Украине я никогда не был членом какой-либо партии, в том числе и Партии регионов. Но когда был депутатом Одесского областного совета, сознательно вступил во фракцию ПР. Этому и тогда, и сейчас есть объяснение: в своей политической и общественной работе я всегда руководствуюсь настроением моего края, моих избирателей. Это основа основ. Наверное, никому не надо объяснять, что сегодня правящая партия имеет абсолютную поддержку в моем округе. И, соответственно, мое восприятие в целом совпадает с программными документами ПР.

Но вашим конкурентом был «регионал» Плохой. И ваш избиратель проголосовал не за «регионала» Плохого, а за самовыдвиженца Киссе. Нет ли в этом предательства волеизъявления избирателей?

Тут надо смотреть в двух плоскостях. Первое - самовыдвиженец был депутатом областного совета и членом фракции ПР. Второе – слава богу, что у людей появилась возможность выбирать конкретного человека по мажоритарной системе. Потому что когда выборы идут по мажоритарной системе, когда люди выбирают конкретного человека – все идеологические составляющие и все информационное сопровождение, я имею в виду черный пиар, уходят на второй план. Это касается людей, которых избиратели лично знают, у которых есть непрерывная связь с ними на протяжении десятилетий. Я с полной уверенностью могу сказать, что именно таким человеком и являюсь. Меня знают везде и всюду в Бессарабии, и я знаю каждое село и его проблемы. У меня не было сомнений, что эти выборы я должен выиграть. Очень важно было не дать сфальсифицировать выборы. С этой задачей мы справились, в том числе и благодаря депутатам Европарламента, различным делегациям, которые принимали участие в качестве наблюдателей за выборами. Это сейчас легко об этом говорить, а когда на ряду с кандидатом от ПР был еще один самовыдвиженец, не менее мощный, дважды министр (Иван Плачков) – было о чем задуматься.

В свое время вы достаточно резко отзывались о Партии регионов, обвиняли ее в воровстве голосов. После вступления во фракцию вам это вспоминали?

Нет. История, о которой вы говорите, довольно давняя, и была она связана с фактом, когда Одесский областной совет пытался отобрать у болгарской диаспоры помещение Всеукраинского болгарского центра. Это был как раз тот момент, когда странным образом пересеклись интересы ставленника Ющенко, который руководил Одесской областью, и областным партийным руководством от ПР. Вдруг они находят компромисс, чтобы, мягко говоря, решить вопрос (забрать помещение Всеукраинского болгарского центра – «Главком») так, как считают нужным. Естественно, в тот момент, когда происходил этот беспредел, я высказывал все, что об этом думаю.

Со стороны одесской областной власти это были, несомненно, провокационные действия. И такие действия как раз и создают негативный имидж любой партии, в том числе

ПР. Если бы они вышли к избирателям и сказали, что имеют свои виды на Всеукраинский болгарский центр – я бы хотел посмотреть, как бы за них проголосовали.

Естественно, я тоже не ангел. Я, как и каждый человек, делаю ошибки. Но всегда анализирую их, допускаю конструктивную критику. И вместе с тем я пытаюсь находить компромиссы, и там, где я не прав...

Во сколько обошлась вам избирательная кампания?

Достаточно дорого. Те, кто говорит, что кампания мажоритарщика стоила от 3 до 5 миллионов недалеко от истины...

Гривен?

Долларов, конечно. Но нужно понимать, что я на свою избирательную кампанию работал более десяти лет. На протяжении всего этого времени вкладывались деньги в Бессарабию. Не знаю, чего это стоило моему здоровью, но денег много ушло.

Конечно, сложно подсчитать точные суммы, и никогда не ставилась такая задача. Например, мне удалось проложить километры водопровода в тех селах, где особенно остро стоял вопрос с питьевой водой. Но речь не всегда о том, что вытаскил деньги, отдал, и все сделали. Нет, это специальная бригада, техника, специалисты. Наконец, закупленные на выгодных условиях трубы, без всяких «откатов», потому что иногда большую роль играют человеческие отношения. Возможно, кому-то для такой работы понадобилось бы двадцать миллионов, причем бюджетных средств. У меня же другие подходы. И это только один из примеров того, что удалось сделать для людей в рамках избирательной кампании.

Это были ваши личные деньги?

Львиная доля, естественно, – мои.

А вам не кажется, что, например, упомянутый водопровод – это в определенном смысле подкуп избирателей?

Я думал над этим. И все же считаю, что если что-то сделано во благо людей и приносит им пользу в условиях годами не решаемых проблем – это (подкуп – «Главком») уходит на второй план. Тем более, что все, что могло бы попасть под определение «подкуп» в период непосредственно избирательной кампании, я делал, повторяюсь, на протяжении многих лет, еще задолго до старта выборов. Но дело не только в этом. Оппоненты у меня тоже ведь были не слабые, тоже потратили немало денег, тоже что-то делали в период избирательной кампании. Но я убедился в том, что для людей все-таки ценнее не сиюминутная помощь и участие, а постоянная, системная работа.

Честно говоря, я считаю, что выборы в Верховную Раду надо проводить раз в два года – тогда будет ответственности у политиков больше.

Какой у вас бизнес?

Вы же знаете, что сейчас по закону я не имею права заниматься бизнесом. Хотя это не исключает контроля над тем, что было создано много лет назад. Бизнес связан со странами СНГ – Казахстан, Россия, Украина, транспортные, экспедиторские услуги в этих странах. Есть еще ряд других направлений, но все увязано в этой структуре, которая, на мой взгляд, очень эффективно работает с западными компаниями, очень известными. Мы в их системе очень маленькие, по их меркам. Мы не работаем с бюджетом, не работаем с государственными предприятиями.

Вы сами руководите бизнесом?

Нет, у меня есть деловой партнер. Но сказать, что я не интересуюсь делами и все происходит без меня, – это было бы неправдой.

Вы входите в парламентский комитет по вопросам евроинтеграции. Однако во время избирательной кампании публично заявляли о том, что «интегрированы в Россию». Почему такое несоответствие?

Я буду говорить о своем округе, а это юг Одесской области, Бессарабия. Да, Россия нам ближе. Потому что мы на уровне генетической памяти близки с Россией. Это связано с нашей

историей. Мой край очень неоднозначно переживает эти процессы. Мы должны помнить о том, что болгары, гагаузы, староверы, албанцы, молдаване, компактно населяющие этот край – мы всегда были и есть с Россией. Но очень многое меняется, причем не в головах людей, а в головах правителей. К сожалению, мы же видим условия, которые создаются по отношению к нам Россией. Это факт. Даже бабушки понимают разницу между ценой газа в 120 долларов и 400 долларов...

К сожалению, своими действиями Россия создала предпосылки для нашего отдаления. Я сегодня говорю однозначно: большинство жителей моего избирательного округа настроены на российскую волну, но такого сильного дисбаланса, как прежде, уже нет. Ведь жители Бессарабии в силу географии имеют возможность чаще других бывать в близлежащих государствах - в Румынии, Болгарии. При всех плюсах и минусах жизни в этих странах, люди приезжают туда и видят, какие там дороги, как поддерживается сельское хозяйство дотациями, когда все работает системно. И казалось бы – сколько времени прошло? Люди же помнят, что было семь лет назад, и что теперь. Эта разница сразу бросается в глаза и воспринимается позитивно даже на обывательском уровне. Это порождает эволюционный процесс в мировоззрении, особенно у молодого поколения.

И все же могу сказать ответственно: как бы сегодня не складывались отношения с Россией, что бы ни происходило на высших ступенях власти – мы, потомки балканских переселенцев, всегда будем помнить, как Екатерина II дала вторую родину беженцам, спасавшимся от османского ига, наделив их землей, освободив от налогов и воинской повинности, чтобы они могли построить новую жизнь для себя и своих детей.

Вы поддерживаете пакет законов, которые являются обязательным условием для подписания Соглашения об ассоциации?

Что касается евроинтеграционных законов... Вот смотрите: в прошлую избирательную кампанию я оказался в оппозиции. Пострадали люди, которые меня открыто поддерживали: кто-то попал за решетку, кого-то с работы увольняли... Все это было, все это не ново в нашей истории, кто бы при власти не был. От цвета флагов методы не меняются, они стандартны, только одни жестче их применяют, а другие мягче. Ну как можно сегодня не поддерживать принятие законов, связанных с реформой правоохранительной, судебной системы?

Что касается моего края, сам факт предоставления преференций по животноводству, по ряду других отраслей сельского хозяйства не может не восприниматься позитивно. Это позволит произвести модернизацию, появляется возможность переориентироваться и найти свое место в других сегментах отрасли. Если говорить в целом о сельском хозяйстве, а у меня округ абсолютно аграрный, то я считаю, что те, кто занимается зерновыми культурами, не пострадают. Завалим Европу зерном, никто конкурентом нам не может быть! Сегодня же новые технологии, и если будут какие-то дотации – ни одна страна нам не конкурент. Это я вам говорю как человек, который разбирается в этом бизнесе. И заметьте, это юг, зона рискованного земледелия. А что касается Центральной Украины... кто здесь с нами может соревноваться?

Относительно виноградарства конечно, это большая проблема. Если не найдем механизмов, способных сохранить эту отрасль, понесем огромный ущерб. Это как раз специфика Крыма, Николаевской и Одесской областей. Да мы сами подкосили наших аграриев, когда 1% от продажи акцизных ликероводочных изделий сейчас мы перечисляем в сводный государственный бюджет. А что такое сводный бюджет? Это яма. Когда был отдельный счет – поступившие деньги сразу распределялись, а теперь все иначе. И в последние несколько лет вообще не высаживаются виноградники, ведь без поддержки государства трудоемкое выращивание винограда просто невозможно.

В отношении животноводства... Да у нас животноводство и так убили за последние двадцать лет. Но сегодня появляются новые предприятия, работающие по новым технологиям, сегодня государство при всех трудностях находит возможности поддерживать отрасль. Но нужно уделить больше внимания малому производству, среднему сельхозпроизводителю, которые не способны конкурировать с холдингами, но зато в какой-то степени спасают наши села от разорения.

Мы должны принимать жесткие меры по защите отечественного бизнеса, и подписывая ассоциацию – подписывать с оговоркой.

Однако сегодня главным является вопрос Тимошенко, от которого напрямую зависит подписание Соглашения об ассоциации. Какова ваша позиция в этом вопросе?

Я считаю, что не должно быть как избирательного правосудия, так и принятия законов под одного человека. Это противоречит цивилизованному подходу к вопросам права. Если вопрос касается создания одинаковых условий для тысяч людей, которые попадают в такую ситуацию, имеют деньги для лечения за рубежом, если в своей стране исчерпаны все возможности для выздоровления – это одно, а если возможность хотят найти для отдельного человека, это уже совсем другая картина. Здесь должен быть взвешенный подход. Самое парадоксальное, что сегодня главная роль – у лидеров фракций. Нужно сделать так, как Папу Римского выбирают: закрывают их и пока они не придут к общему знаменателю – не выпускают. Я бы и воды им (лидерам фракций – «Главком») не давал, пока не вынесут выверенный документ.

Вы же понимаете, что в нашей стране все решают не лидеры фракций, а один известный всем человек, восседающий на Банковой?

Если бы это было так, что один человек все решает – у нас в державе было бы все гораздо лучше. Во всяком случае, в нынешней политической ситуации, в стране с молодой демократией. Кстати, в США, с ее весомой историей демократии институт Президента, у которого очень серьезные полномочия, не пересматривается. Есть Конституция, есть Конгресс, и есть ответственность Президента. Чем больше власти, тем больше ответственности.

Дело не в лидерах, а в окружении. Свита делает короля. Потому иногда личные интересы тех, кто сам себя считает «окружением», преобладают над трезвым государственным подходом.

Говорят, что во время президентской кампании 2010 года вы агитировали за Юлию Тимошенко. Это правда?

Это разговоры, я не агитировал за Юлию Тимошенко. Тем более, что избирательной кампанией в регионе занимались те люди, с которыми у меня не было конструктивных отношений. К тому же на тот момент в моем родном регионе любая агитация была бессмысленна. Потому что настрой моего края был таким, что если бы представители ПР меньше агитировали за Виктора Федоровича – он набрал бы еще больше голосов, за счет личного рейтинга. А никак не за счет рейтинга тех, кто тогда за него агитировал. От них больше вреда было, чем пользы. Это я говорю как человек, очень хорошо знающий настроения бессарабского избирателя.

Вел ли Игорь Марков с вами переговоры о вхождении в новую то ли группу, то ли фракцию, которую он собирался создавать?

Мы с Марковым знакомы, как все в Одессе. В парламенте общались несколько раз. Каких-то виртуальных предложений он мне никогда не делал. Были разговоры о том, что надо как-то активизироваться, чтобы можно было больше сделать для округов. Но я большой проблемы не видел. Я ему говорил: «Игорь, вот ты смотри. Заседание фракции. Сколько раз я выступал по ремонту дороги Сарата-Арциз?». Он мне: «Да ты уже ею всех достал!». Я говорю: «Вот так и надо: взял тему – и добивайся, пока не достигнешь цели». Цель достигнута – есть теперь в моем округе дорога европейского класса - Сарата-Арциз. А люди ждали этого десятилетия. Меня какие-то виртуальные космические проекты не очень интересуют, я избрал путь реальных дел...

Вы не боитесь, что такая прямота или настойчивость может сослужить вам плохую службу? Например, можно разделить судьбу Маркова?

Я как-то даже над этим не задумываюсь. Я лично никаких юридических аргументов не нахожу, чтобы считать, что у меня могут быть какие-то проблемы. Все мы ходим под Богом, и наши судьбы решаются не здесь.

В Украине сейчас кроме официальной власти в каждой области существует неофициальная – так называемые смотрящие. Говорят, что в Одесской области таким смотрящим является Иван Аврамов. Вы с ним знакомы?

Конечно. Во-первых, он болгарин, уроженец Болградского района. С Аврамовым Иваном Ивановичем близко я познакомился, когда мы устанавливали памятник известному болгарскому родолюбцу и патриоту Георгию Раковскому. Болградская гимназия есть такая знаменитая, ей 155 лет в этом году исполнилось. А когда отмечали 140-летие, мы установили бюст Раковскому, в честь которого названа гимназия. Тогда, по моей инициативе, в церемонии открытия принимал участие, в том числе финансовое, на тот период времени еще малоизвестный и непубличный бизнесмен Иван Аврамов. И на протяжении очень многих лет, когда необходима какая-то помощь в плане поддержки бессарабских сел, проведения каких-то мероприятий – всегда он оказывает помощь, особенно нашей болгарской диаспоре в Запорожской, Луганской и Донецкой областях.

Помощь – это хорошо. Но кроме нее существуют и поборы с предпринимателей, и рейдерские налеты...

Я, как человек, занимавшийся бизнесом, да и просто как нормальный человек, ко всякому действию, связанному с рейдерством или дополнительным оброком, отношусь не просто негативно, а с ненавистью. Но сейчас, когда в СМИ вдруг очень часто начала появляться фамилия Аврамова, это стало напоминать спланированную информационную кампанию, у которой есть своя задача. Ведь много лет ничего не было слышно, а тут вдруг появилось много критики, различных версий. Думаю, что это просто такой сценарий конкурентов по бизнесу, который разыгрывается в политической плоскости. И главные движущие силы этих процессов – они не в Одессе, а, скорее, в Киеве.

Как вы считаете, почему Алексей Костусев ушел с поста мэра Одессы и не пикнул?

Мне кажется, дело в том, что ситуация так сложилась в целом практически со дня избрания Алексея Костусева мэром. Одесса сразу потеряла управляемость и консолидацию сил политической элиты.

Я вообще считаю, что пропорциональные выборы в местные советы для нашего менталитета – это просто катастрофа. Городской голова, если он недостаточно влиятельный, не имеет возможности найти понимание с фракциями. С мажоритарщиками гораздо легче, потому что они подотчетны своему округу. А списочники – у них другое понимание.

И Костусев просто оказался не готов к этому. Не хватило ему политических мускулов, которые могли помочь где-то передать, а где-то договориться. Вот это главная проблема. Все дело было во времени, когда это случится.

Сейчас его отставку связывают с Марковым. Они якобы были друзьями, а друг за друга в ответе...

Может, частично это и так, не мне судить. Естественно, у Костусева были с кем-то разговоры, он посещал какие-то кабинеты... Я не знаю, просто догадываюсь. Давил на него кто-то или нет? Я думаю, что нет. Он уже сам понимал, что не управляет советом, не управляет городом. Одного зама, скажем, лоббирует «Сильная Украина», другого зама, скажем, «Родина»... Каждый из них служит не городу, не мэру, а своей партии. Мэр говорит: надо делать так. А они: я пойду спрошу у своих. Это дебильный подход, который только вредит. Ну не готовы мы к такому! Сегодня, например, глав одесских райгосадминистраций сделали дворниками. Они ни на что не влияют. Там даже уборщицу назначал мэр города. И главное, что избиратели очень чувствовали эту общую неуправляемость. Сейчас вот произошла смена власти не только в городе, но и в области. Как говорится, что было – уже видели, что будет – увидим.

<http://glavcom.ua/articles/15359.html>

Анатолій Гриценко: "Янукович і наступного тижня планує "русскую рулетку"
pravda.com.ua

Коксу-Квасьневському знову треба здавати авіаквитки й замовляти нові. Принаймні наступного вівторка їм уже нема чого їхати до Києва...

Чому? Тому що Янукович з Рибаким буквально за останню добу викинули два євро-закони з порядку денного Ради на вівторок, 19 листопада.

Подивіться "зкоригований" графік пленарних засідань на 19-22 листопада. Проекти зі списку Фюле 3541 (прокуратура) і 3396 (вибори) – на вівторок уже не плануються. Учора в плані вони ще були – сьогодні вже немає. Ловкість рук і ніякого мошенництва...

А куди ж вони поділися, ті два проекти? Їх спланували на четвер, 21 листопада. Під номерами 56 і 57. Після дуже пріоритетних перед Вільнюсом інших 55 законів, зокрема про службу у військовому резерві, про побутові відходи, про мисливські господарства і полювання...

Згідно нового замислу Януковича-Рибаким проекти із списку Фюле Рада має розглянути десь так під ранок п'ятниці, або під вечір суботи – і це за умови, якщо депутати працюватимуть цілодобово.

Тож тиждень буде гарячим, починаючи з Погоджувальної ради у понеділок...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/52873d42b44ba/>

Олег Царев: «Неподписание соглашения с ЕС может оказаться очередным внешнеполитическим провалом США»

lb.ua

Подписание Европейским Союзом Соглашения об ассоциации с Украиной – могло быть важнейшим внешнеполитическим достижением для США, но грозит оказаться очередным провалом. Почему часть европейских государств так рьяно отстаивает подписание Соглашения, несмотря на очевидные сомнения как своих партнеров по ЕС, так и Украины?

Адепты евроинтеграции Украины – «новоевропейские» сателлиты США, «староевропейцы» либо осторожничают, либо ищут повод для срыва подписания. Тимошенко - только предлог, европейцы ее не идеализируют и не настолько ценят, чтобы срывать из-за нее соглашение. Именно США и их сателлиты были инициаторами программы «Восточное партнерство», которая должна была противопоставить ЕС и Россию, породить между ними конфликт и не допустить сближения. Теперь они давят на Украину, потому что только это может спасти «Восточное партнерство» от фиаско.

Из шести стран, на которые она распространяется, три уже четко показали ее неприятие – Белоруссия, Армения, Азербайджан. Пять лет уже работает эта программа, которая должна была закончиться подписанием ее участниками Соглашений об ассоциации с ЕС. Молдова активно работает в ее рамках, но не может быть свидетельством ее эффективности, особенно на фоне провала в остальных странах. Единственный шанс доказать, что программа работает и миллионы европейских плательщиков налогов были потрачены не зря – крупнейшая страна «Восточного партнерства» - Украина.

http://blogs.lb.ua/oleg_tsarev/241224_nepodpisanie_soglasheniya_es.html

Цей тиждень остаточно перетворив українську євроінтеграцію у заплутане детективне мереживо*"Студія "1+1", ТСН-Тиждень*

Алла МАЗУР, ведуча: Таку б сміливість і нашим політикам у чийх руках зараз доля країни, але там атмосфера інша. Зірвані засідання, підкилимні домовленості, телефонне право і навіть кримінальні натяки. Цей тиждень остаточно перетворив українську євроінтеграцію у заплутане детективне мереживо і найбільш точним у ньому був газовий барометр.

Кореспондент: Початок тижня. Після напівтаємничого візиту Віктора Януковича до Москви Україна оголошує фактично газову війну і заявляє, що не купуватиме блакитне паливо в Росії до кінця року. Росіяни погрожують санкціями, а наші у відповідь посилають північних партнерів прямисінько у Стокгольмський арбітраж. А далі немов би серія ударів в європейський бік. Робоча група не ухвалює жоден з п'яти законопроектів щодо лікування Тимошенко закордоном. Регіонали звинувачують опозиціонерів у фальшуванні тексту зведеного проекту і умивають руки. Напередодні Сергій Власенко потрапив до Генпрокуратури, а потім до суду з якого вийшов сплативши заставу. У правоохоронців є зізнання його дружини, нібито він бив її на очах у дітей. А тим часом сам Президент зустрічається з промисловцями і підприємцями, які вмовляють його відкласти євроінтеграцію принаймні на рік, бо за їх словами багато великих підприємств на межі зупинки. Президент доручає прем'єру активізувати співробітництво з Митним союзом. Янукович називає шалену суму необхідну для переходу до євростандартів від 100-500 млрд. доларів. Дивлячись на все це місіонери Кокс і Квасневський знижують плечима, їдуть до Брюсселя і там розповідають про значний прогрес на шляху до євроінтеграції. І як не дивно Європа в чергове дипломатично посміхається. А дипломати з Британії, Франції, Німеччини та Австрії записують відеозвернення українцям та їхній владі. ЄС продовжує роботу своєї місії. Новий останній строк для прийняття законів щодо лікування Тимошенко закордоном, про прокуратуру та виборче законодавство 19 листопада. Втім вже сьогодні відомо, закони про прокуратуру та вибори перенесли на 21 листопада. Та Європа аби остаточно не віддати Україну в братські обійми Кремля вагається. Дехто готовий піти на поступки. Які? Можуть залишити Тимошенко за ґратами.

Україна давно не була під таким пильним прицілом найвідоміших іноземних видань як в останні тижні

Алла МАЗУР, ведуча: Іще вище градус напруги підіймає зарубіжна преса. Україна давно не була під таким пильним прицілом найвідоміших іноземних видань як в останні тижні. Чого очікують від нас тамтешні політики легко читається в заголовках їхніх газет.

Янукович може відкласти асоціацію з ЄС, втішається «Московський Комсомолец». Прийняття трьох надважливих євроінтеграційних законів, зокрема про можливість лікування засуджених закордоном Україна успішно зірвала. Спиною до Європи? запитують російські «Новые известия», які переконують, у Києві влада заговорила про те, що асоціація з ЄС країні зовсім і непотрібна. Київ різко змінив тональність, пише «Независимая газета»: «Росія може влаштувати газову кризу як акцію помсти якщо Україна підпише угоду з ЄС і як акцію примусу до приєднання до Митного союзу якщо не підпише». Зазначають журналісти російського видання називаючи дешевий російський газ сиром у мишоловці. «Захід повинен врятувати українську економіку», закликає американський «Вашингтон пост». Але спочатку, пише видання, Янукович і його партія повинні прийняти правильне рішення. «Українська невизначеність сприймається в ЄС як перемога Володимира Путіна», заявляє The Guardian, британська газета, яка існує вже 200 років. Журналісти твердять, шанси на підписання угоди у Вільнюсі падають та Україна може балансувати між Європою і Москвою до останньої хвилини. «19 листопада є крайнім терміном ухвалення потрібних законів», категорично заявляє німецька Die Welt у статті «Європа ставить Україні ультиматум через Тимошенко». Втім останнє слово ще не сказано, оптимістично стверджує австрійська Die Presse. Її підтримує в цьому Frankfurter Allgemeine Zeitung: «Тимошенко можливо звільнять наступного тижня», заявляє газета і ця

інформація, пише видання, іде з ближнього кола президента, а саме від голови українського Радбезу Андрія Ключова. Втім, часопис визнає, нікому невідомі його мотиви, ніхто не знає чи вважатиме президент угоду про асоціацію кращим за вступ до Митного союзу з Росією, що зробило б неможливою євроінтеграцію.

За 10 днів до саміту у Вільнюсі складається враження, що Європа хоче підписання асоціації навіть більше за саму Україну

ICTV, Факти тижня

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: За 10 днів до саміту у Вільнюсі складається враження, що Європа хоче підписання асоціації навіть більше за саму Україну. Увесь тиждень Верховна Рада футболіла останні вирішальні питання. Представники ж ЄС терпляче чекали, просили ще подумати і врешті знову подовжили місію Кокса-Квасневського. Наступного тижня політики прийдуть в Україну в 27-й раз.

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Місія здійснена. Що ставити після цієї фрази – знак оклику чи запитання – залишається таємницею. Цього тижня, як і очікувалося, Рада не знайшла компромісу у питанні Тимошенко.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Більше того, сьогодні мені офіційно передали відповідь адміністрації Президента Віктора Януковича про те, що Президент України не збирається приймати ніяких актів щодо помилування Юлії Тимошенко".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Ще на початку тижня стало зрозуміло – скликане на середу позачергове засідання Ради результату не дасть. Адже робоча група, яка мала напрацювати компромісний варіант щодо лікування Тимошенко, пересварилася між собою.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Якщо ви включаетесь в цю роботу, шлях до Європи для нашої держави відкритий. Якщо ні – з'ясуєте між собою і скажіть усій країні в яку гру ви граєте".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: За грою в футбол українського парламенту уважно стелили представники Європейського. Попри все, надії не втрачали. Шанси на Підписання угоди оцінили, як 50 на 50.

Олександр КВАСНЕВСЬКИЙ, співголова місії Європарламенту: "Понимаем, что все это политически очень сложно. Но надеемся, что найдется достаточно доброй воли, чтобы найти консенсус".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Тож із надією, яка помирає останньою, Кокс із Квасневським полетіли в Брюссель, де ввечері мали доповісти про підсумки місії. Після звіту, конференція президентів Європарламенту ухвалює одностайне рішення – місію подовжено аж до початку саміту у Вільнюсі. І вже після завтра Кокс із Квасневським у 27-ме прибудуть до України.

Пет КОКС, голова Європарламенту у 2002-2004 р., співголова моніторингової місії: "Давайте зробимо наступний тиждень історичним, а не політичним".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Але поки так і не зрозуміло, яким буде наступний тиждень. Два із трьох євроінтеграційних закони Про вибори і прокуратуру стоять у порядку денному четверга. А от документ про лікування Тимошенко відсутній. Регіонали стверджують, що його немає і серед офіційних вимог ЄС.

Володимир МАКЕЄНКО, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "А де питання Тимошенко письмове? Хто його записав? А його немає".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Тим не менше, за повідомленнями німецьких ЗМІ, секретар РНБО Андрій Ключов, який все ще має вплив на парламент, запевни місію Кокса-Квасневського, що питання Тимошенко вирішать наступного тижня. Про те, що все у руках парламенту, дав зрозуміти і Президент. Під час поїздки до Запоріжжя Віктор Янукович зазначив, що ексклюзивних підходів для экс-Прем'єрки не буде, бо всі рівні перед законом.

Водночас, якщо депутати ухвалять закон, який стосуватимуться не лише Тимошенко, а всіх ув'язнених, то він його підпише.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Если такой консенсус будет найден, и если это не будет технологией ухода от криминальной ответственности, я думаю, этот закон будет принят. Но он будет касаться не только Тимошенко, он будет касаться всех граждан

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Тим часом у вирі останніх нових з України Європа вже не така категорична у питанні Тимошенко, - вважають експерти. І не виключають, що Угоду підпишуть і без її звільнення.

Вадим КАРАСЬОВ, політолог: "До Вільнюського саміту Тимошенко не вийде. Але Угода буде підписана з тією умовою, що питання Тимошенко може бути вирішено вже після саміту під ратифікацією цієї Угоди в Європейському парламенті".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: Не відкидають експерти й іншого сценарію. За яким Київ візьме паузу у взаєминах з ЄС. Принаймні доти, доки не отримає гарантій від Європи, що Україні дадуть кредит МВФ, і компенсують втрати від ускладнень з Росією.

Кость БОНДАРЕНКО, політолог: "Де брати гроші? Якщо у нас, ми підпишемо сьогодні Угоду про асоціацію у Вільнюсі, а завтра, наприклад, це призведе до збільшення кількості безробітних, до закриття підприємств, до проблем в економіці. То що тоді робити? Головне завдання сьогодні – це йти в Європу не втрачаюся російський ринок".

Володимир СОКОЛОВ, кореспондент: А от для Європи, схоже, головне – не втратити Україну, і не віддати її в обійми Кремля. В інтернеті на підтримку європейського курсу України навіть з'явилися відеоролики за участі 4-х послів авторитетних країн ЄС. Знятих у рамках інформаційної кампанії Євросоюзу "Сильніші разом". Наступний тиждень може стати вирішальним для виконання всіх вимог Євросоюзу. І чи готовий ЄС насправді закрити очі на деякі з них – відомо стане найближчим часом. До саміту у Вільнюсі залишається 11 днів.

Политический пасьянс: Украина уже не хочет в ЕС?

Интер, Подробности недели

Дмитрий АНОПЧЕНКО, ведущий: Итак, "да" или "нет"? Какой ответ от Европы мы с вами услышим уже через две недели? На днях глава представительства Евросоюза в Украине Ян Томбинский обнадежил, мол, время пока есть – и решение может быть принято даже в последние часы перед саммитом. Но ситуация запутана. Запутана настолько, что напоминает, скажем так, пасьянс. Такой вот гранд-пасьянс по-киевски. На столе перепутаны карты: карты власти, оппозиции, крупных украинских бизнесменов и разных отрядов европейцев. Ведь, обратите внимание, европейцы не выступают единым фронтом. Некоторые в ЕС готовы пойти на компромисс, а другие стоят насмерть, чтобы не поступаться принципами. Стоит помнить и о позиции, а точнее, о немалых ставках россиян. Кремлю ведь портит игру ассоциация Украины с Евросоюзом. Потому что ну как же без Малороссии восстановить бывшее имперское влияние? ИЮ тут даже может возникнуть искушение краплеными картами поиграть. Есть в этом пасьянсе и карты украинской власти. Она опасается, что экономическое давление России приведет к катастрофе. Ну а вот наши партнёры в Европе пока не готовы компенсировать потери Украины от противостояния с Россией. А вот карты украинской оппозиции, которой явно не нужен Янукович-евроинтегратор, как соперник на президентских выборах в 2015-м. Ну и для Юлии Тимошенко, чью судьбу увязывают с успехом в Вильнюсе, компромисс ведь тоже может оказаться самым неудобным решением. Если придется уехать в Германию в статусе "временно освобожденной", да ещё и с обязательством потом вернуться и "досидеть". Свой пасьянс на этой неделе раскладывала и наш политический обозреватель Ольга Червакова.

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Они третий раз за неделю переступают порог украинского парламента, чтобы увидеть, как депутаты стремятся к компромиссу.

Владимир РЫБАК, председатель Верховной рады Украины: "Позачергове засідання ВРУ оголошую закритим!"

Виталий КЛИЧКО, народный депутат Украины, фракция УДАР: "Мне стыдно за парламент. Сегодня Партия регионов не присутствовала практически в зале. И миссия Кокса-Квасневского видела – не по рассказам, не по телевидению – лично видела, как и кто за что выступал".

Ярослав СУХОЙ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Для чего нас сьогодні збирали? Щоб показати, які вони за євроінтеграцію, а ми проти, проганьбити всю Україну перед місією Кокс-Квасневський?"

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: Потратив уйму времени на соглашение об ассоциации, вопреки прогнозам скептиков, миссия Кокса-Квасневского готова ждать еще. Во вторник у депутатов будет еще один, теперь уже точно последний шанс собраться и разобраться.

Александр КВАСЬНЕВСКИЙ, представитель мониторинговой миссии Европарламента: "Мы ожидаем, что в течение последних дней перед следующей сессией парламента, которая будет во вторник 19 ноября, все эти вопросы могут быть решены".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: Это был первый выход евроревизоров к парламентской прессе. Широкого жеста миссии "регионалы" не оценили.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Я бачив і місії європейські, які тут були перед третім туром, і місії, коли ми вивозили ядерну зброю, а потім нам говорили, що ви зробили це добровільно. Я бачив це і чув. Тому парламент такий, який він є. Треба набратися витримки".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: История почти 10-летней давности, закончившаяся для одного из ее фигурантов президентским креслом, а после – политическим фиаско, для другого – поражением, а затем – реваншем на президентском посту. В самое острое в новейшей украинской истории политическое противостояние тогда тоже вмешалась миссия европейских наблюдателей. Александр Квасневский был одним из переговорщиков, сформулировавших шаткий, но единственно возможный компромисс.

Роман ЗВАРИЧ, постпред кандидата в президенты Виктора Ющенко в ЦИК в 2004 году: "Коли напруженість доходила до певного піку, якась репліка пана Квасневського, якийсь посил пана Квасневського, іноді навіть простий анекдот міг розпружити ситуацію".

Степан ГАВРИШ, постпред кандидата в президенты Виктора Януковича в ЦИК в 2004 году: "Тоді місія дійсно розвантажила кризу. Місія Кокса-Квасневського кризу не розвантажить. Я думаю, Захід хотів би, щоб опозиція була сильнішою і нав'язала чинній владі круглий стіл".

Роман ЗВАРИЧ, постпред кандидата в президенты Виктора Ющенко в ЦИК в 2004 году: "Категорично ситуація відмінна від тодішньої, ще в 2004 році: а) тим, що переговори відбуваються в закритому режимі; очевидно, те, що тут немає суспільного фону, немає тисяч людей, десятків тисяч людей на вулиці".

Степан ГАВРИШ, постпред кандидата в президенты Виктора Януковича в ЦИК в 2004 году: "Проблема в тому, що ключовий лідер, який міг би все це організувати, сидить в тюрмі. Місія, яка не сперлася на підтримку опозиції, не може мати успіху".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: Пэт Кокс заулыбался только после того, как покинул пределы Киева. Усталость от Украины – еще одно почти забытое еврочиновниками с постмайданной эпохи состояние – возвращается.

Пэт КОКС, сопредседатель мониторинговой миссии Европарламента: "Наше терпение испытывают. Мы уже физически очень вымотаны. Но мы и дальше готовы фокусироваться на этой цели".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: Парламентский саботаж возмутил евродепутатов - сдержанный оптимизм сменяется менее дипломатичными формулировками.

Ребекка ХАРМС, депутат Европарламента, лидер фракции "Зеленых": "Я в шоке от того, что произошло в украинском парламенте".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: В Киеве взяли тайм-аут в диалоге с Западом и заговорили о промышленном юго-востоке. Точнее, о деньгах, потерянных предприятиями на российском рынке.

Николай АЗАРОВ, премьер-министр Украины: "Росія все більше відгороджується до українських товарів захистними митами, нам ніхто не запропонував і не запропонує компенсацію за втрату цього ринку".

Виктор ЯНУКОВИЧ, президент Украины: "Мы недополучили в товарообороте более 15 миллиардов долларов. Это 25% товарооборота со странами восточными, и, прежде всего, Россия".

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Ми ведемо розмову негайно про фінансову підтримку. Бо Польщі ж була надана підтримка в розмірі 38 мільярдів доларів, і Парижский клуб списав частину боргу. Чому до України взагалі нема такого підходу?"

Владимир ФЕСЕНКО, политолог: "План "А" для Януковича – вынудить Европу подписать соглашение без освобождения Тимошенко. План "Б" для него – отложенная евроинтеграция. Да, отложенная. Неподписание, при этом договариваться с Россией".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: О том, что процесс евроинтеграции может быть поставлен на паузу, скептики заговорили сразу после парламентского фиаско. Униформа оппозиции "Юле – волю" и "Україна – це Європа" переселилась в парламентский гардероб. Оптимисты еще верят, что во вторник депутаты за что-то проголосуют, и ее не спрячут насовсем.

Петр ПОРОШЕНКО, народный депутат Украины, член комитета ВР по вопросам евроинтеграции: "Ні. Я впевнений, що цього варіанту не існує. Або, якщо ми вже користуємося електротехнічними паралелями, то пауза тримається певний час. Потім це все переходить на фул-стоп. Так от пауза, яка триває, 2, 3, 4 роки – це вже не пауза".

Александр КВАСЬНЕВСКИЙ, представитель мониторинговой миссии Европарламента: "Если мы не подпишем соглашение в Вильнюсе, то можно на два года забыть о нем. В 2014-м выборы в Евросоюзе, тут будет не до Украины. В 2015-м у вас выборы президента. Ситуация за это время изменится, и не факт, что в лучшую сторону".

Ольга ЧЕРВАКОВА, корреспондент: "Соглашение Украины с ЕС висит на волоске" – с таким заголовком на этой неделе вышла статья в одной из самых влиятельных польских газет "Речь Посполитая". Журналисты со ссылкой на высокопоставленный источник в Брюсселе сообщают о готовности европейских дипломатов подписать соглашение и до освобождения Юлии Тимошенко, если Виктор Янукович возьмет на себя обязательство решить этот вопрос. Почти то же самое вслух сказал президент Польши. Понимая цену евроинтеграционной паузы в несколько лет, Европа готовится смириться с тем, что часть условий пресловутого "списка Фюле" на Печерских холмах выполняют уже после того, как документы в Вильнюсе будут подписаны. Однако это – только одно из мнений. Единой позиции относительно того, что делать в Вильнюсе, если до конца ноября вопрос Тимошенко не решится хоть как-то, у 28 стран Евросоюза нет.

Меж двух стогов: геополитический выбор Украины невозможно понять *ТРК "Украина", События недели*

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: У офисных сотрудников популярна шутка, мол, среда – это маленькая пятница. Вот на этой неделе и случилась среда 13-е. В этот день Верховная Рада должна была принять закон о лечении заключенных за рубежом. Соответственно, решить вопрос Тимошенко. А дальше не было бы никаких вопросов к Украине от Евросоюза. Подписание ассоциации с ЕС 28 ноября в Вильнюсе, открытие европейских рынков и так далее, мы об этом больше года говорили. Но 13-е число... Законы якобы оказались то ли не готовы, то ли непригодны для голосования. Раду закрыли, Кокса и Квасьневского, которым в пору давать весь набор украинских наград от "Ярослава Мудрого" до Героев Украины за беспримерный

патриотизм, в очередной раз попросили подождать. Тем более, что подождать с евроинтеграцией власть попросили крупные промышленники и предприниматели. Владельцы заводов умоляли главу государства Виктора Януковича не вести страну в Европу – не готовы они. Надо выпускать продукцию получше и модернизировать предприятия. То ли дело Таможенный союз – там ничего не требуют, просто вступайте. А во что именно – потом сами поймете. Так вот, это страна так резко сменила курс, или это нас просто немного занесло на повороте? О сбое в траектории полета – Ирина Юсупова.

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Те же лозунги, те же плакаты и тот же законопроект на повестке дня. 13 ноября – последний срок, когда депутаты должны определиться, поедет экспремьер за границу или нет? А если поедет, то вернется свободным человеком или снова сядет? О том, что удалось сделать, докладывает глава рабочей группы.

Геннадий ВАСИЛЬЕВ, народный депутат Украины: "Подальші обговорення всіх цих питань позитивних результатів не дали, тому в робочій групі узгоджений законопроект відсутній".

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Работать дальше смысла нет. Внеочередное заседание Рады объявляют закрытым.

Владимир РЫБАК, председатель Верховной Рады Украины: "Позачергове пленарне засідання Верховної Ради України оголошую закритим! Наступне засідання буде у вівторок!"

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Сейчас в парламенте зарегистрировано целых пять законов о лечении заключенных за рубежом. Но согласовать хотя бы одна рабочая группа так и не смогла.

Ярослав СУХОЙ, народный депутат Украины: "Задиралися, обзивалися, ярлики вішали. Це завідомо була провальна робоча група".

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: И снова оппозиция и власть кивают друг на друга: одни, мол, законы неправильно пишут, другие вообще ничего писать не хотят.

Олег ТЯГНИБОК, лидер фракции ВО "Свобода": "Ми готові проголосувати за будь-який проект закону, скажімо, по Тимошенко, який ви запропонуєте. Вони кажуть: "Ні, пропонуйте ви". Ми пропонуємо – вони не сприймають".

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины: "Ми вирішили не подавати свій законопроект, тому що ну зразу була якась підозра – щось там не те написали чи підписали якийсь підлог. Зразу він був би політично заангажований".

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Принятие закона о выборах, о прокуратуре и о лечении заключенных за рубежом – необходимые условия для подписания ассоциации с ЕС. Но и в этот раз Пэт Кокс и Александр Квасневский покидают Киев ни с чем. Хотя дефайн спецмиссия парламента всё же решила перенести.

Александр КВАСНЕВСКИЙ, председатель миссии Европарламента: "19-го – это уже последний момент, в котором еще можно всё, что надо, сделать. Понимаем, что всё это политически очень сложно, но надеемся, что найдется достаточно доброй воли, чтобы найти консенсус".

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Если депутаты на пути в Европу топчутся на месте, то Украинский союз промышленников и предпринимателей вообще сделал шаг назад. На этой неделе его представители попросили президента повременить с евроинтеграцией. Казалось бы, подписание этого документа – дело решенное. Но за две недели до саммита в Вильнюсе вдруг неожиданный поворот. Украинские предприниматели, которым обещали модернизацию и европейские рынки, просят заморозить процесс: пусть соглашение полежит там, ну, скажем, год. Бизнес-миссия к президенту. Пришли просить и за себя, и за коллег.

Валентин ЛАНДИК, народный депутат Украины: "Если это можно, давайте пока подписание на один год пока перенесем".

Ирина ЮСУПОВА, корреспондент: Валентин Ландик продает холодильники и в Украине, и в Европе, и в России. Но после подписания ассоциации с ЕС опасается, что объемы

експорту в Таможенний союз будуть ограничені. А збільшувати товарообіг з Європою багато підприємців ще не готові.

Валентин ЛАНДИК, народний депутат України: "У нас стандарти називаються, у них – директиви. І директиви у них жорсткіше, я маю на увазі, крім будь-якої машинобудівної продукції, металургічної, хімічної і так далі. Тому за рік треба всього-на-всього підготуватися, треба виконати їх директиви, щоб могли всі продавати свою продукцію".

Ірина ЮСУПОВА, кореспондент: Чи українські підприємства через рік перейдуть на євростандарти – невідомо. Хочуть чи Євросоюз знову підписувати асоціацію з Києвом – теж питання. Так що в глибокій заморозці угода може лежати і рік, і два, і три.

Ігорь КОГУТ, політолог: "Весна – це вже інший політичний сезон в Європейському Союзі. Треба чудово розуміти, що середина травня, 20-ті числа травня – це вибори Європейського парламенту. Треба розуміти, що конфігурація Європарламенту, звичайно, кардинально не зміниться, але будуть інші люди, інші настрої і інші інтереси".

Ірина ЮСУПОВА, кореспондент: Поки Європа чекає, Росія все більше пропонує дешеві кредити, спільні проекти, а головне – не вимагає звільнення Тимошенко.

Александр СУШКО, директор Інституту євроатлантичного співробітництва: "Росія значно більше пропонує варіантів. Тобто для Путіна це питання честі, питання престижу – з'ясувати угоду про асоціацію між Україною та ЄС. І він інвестує значно більше зусиль в те, щоб досягти своєї мети. Тоді як Європа – це багатоголовий суб'єкт, і одні більш зацікавлені в Україні, інші менш зацікавлені, немає певного вирішального слова".

Ірина ЮСУПОВА, кореспондент: Вирішального слова Європа не сказала і по питанню Тимошенко. На цьому тижні МІД Німеччини закликав як можна швидше відпустити екс-прем'єра за кордон. А ось польський президент Броніслав Коморовський заявив, що цю проблему можна вирішити і після саміту в Вільнюсі. Тоді отримується підпис під угодою всього-на-всього важче долі екс-прем'єра.

"Давайте зробимо все від нас залежаче для інтеграції України з західним світом. Частина умов можна реалізувати в наступному етапі, в якому буде ратифікація угоди. Бо тоді знадобиться згода всіх країн-членів спільноти". – Броніслав КОМОРОВСЬКИЙ, президент Польщі.

Ірина ЮСУПОВА, кореспондент: Крайнім терміном для виконання всіх вимог ЄС спочатку називали травень цього року, потім – 15 жовтня, потім – 13-е, і, нарешті, – 19-е листопада. Але не виключено, що дедлайн для Києва знову перенесуть, і питання, по якому шляху йти Україні, вирішиться буквально в останні дні або навіть години – прямо на саміті в Вільнюсі.

Чиновники не втомлюються обіцяти в справі Тимошенко

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведучий: Крім того, вчора в суботу спікер Верховної Ради Володимир Рибак повідомив в інтерв'ю журналістам, що на наступному тижні парламент може розглянути всі зареєстровані законопроекти про лікування ув'язнених за кордоном. Вот цитата: "Я готов вынести их на рассмотрение и на голосование. Я думаю, что времени другого, чем эта неделя, у нас больше нет". І ще (збіг чи ні?), секретарь Совета национальной безопасности и обороны Андрей Клеуєв пообіцяв Петру Кокосу і Олександрові Квасневському, що питання Тимошенко вирішать на наступному тижні. Правда, об цьому повідомляють не українська, а німецька преса з посиланням на свої джерела.

Соціальні підсумки тижня

УТ-1, Підсумки тижня

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Це – Олексій. Дівчинка у рожевій курточці - його донька Вероніка. У мішку - чорнозем.

Олексій, киянин: "У мене на околиці там дядя є один, я раз взяв мішок, через три дні ще взяв мішок. Він так говорить: візьми зараз 10 мішків. Я показав йому відео клумби".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: А ось і відео, про яке говорить Олексій. Знято у червні цього року. Казкова клумба з паровозиками, бджілкою, слоненятком та іншими веселими звірятками – творіння Олексія. Усе заради доні, яка дуже любить квіти.

Вероніка, донька Олексія: "Она бывает как бы такая беленькая, розовенькая и красная".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Створити ось таку красу біля свого під'їзду може кожен - було б бажання. Ось, наприклад, це слоненя зроблене зі звичайних пластикових пляшок. А ще знадобився шланг від порохотягу. Таких любителів краси та порядку біля власного під'їзду в Україні вже ціла армія. В Інтернеті навіть майстер-класи з'явилися - як власноруч зробити клумбову прикрасу. Мешканці ужгородського мікрорайону "Шахта" пішли далі. Скинулись на китайський каток, щоб ями залатати. А це вже результат роботи. Купувати каток за свої кровні - це крайнощі, - каже Олександр Іванович. Він - експерт з питань ЖКГ. Все пояснює на прикладі свого під'їзду.

Олександр СЕРГІЄНКО, директор аналітично-дослідницького центру "Інститут міста": "На цьому поверсі оселилася нова господиня, яка проявила енергію – збрала кошти з половини під'їзду і зробила такий косметичний ремонт до своєї квартири. А інша була не в захваті від цієї ідеї".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Тому до п'ятого поверху стіни пофарбовані рожевим. Все, що вище - старе синє.

Олександр СЕРГІЄНКО, директор аналітично-дослідницького центру "Інститут міста": "Практично виходить тут будинок, 170 квартир і щомісяця ЖЕК отримує з будинку понад 34 тисяч гривень".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Інша справа - прикрашати свій під'їзд. Горщиками з квітами чи навіть лимони вирощувати. А у ліфті дзеркало повісити.

Олександр СЕРГІЄНКО, директор аналітично-дослідницького центру "Інститут міста": "Воно набагато приємніше. Ліфт маленький, а коли є дзеркало, то відчуття простору і завжди можна на себе подивитись".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Якщо взагалі нічого не робити і покладатися лишень на ЖЕК, буде ось так. Або так. На клумбі Олексія ЖЕК встановив табличку. Це - подяка за чисту територію. Прибирали і будемо прибирати, - підтверджує садівник. І вже думає, про квіти на весну.

Олексій, киянин: "Кто-то с дачи ирисы привез, кто-то привез с соседних подъездов. Привезла женщина мне лилии, я посадил вот сейчас как раз на этом месте они у нас цвели, и их надо немножечко сверху земелькой, чтобы утеплить".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: А поки слоненя і паровозики з квітами переїжджають у під'їзд. На зимівлю. Потім Вероніка робить обхід - перевіряє як там її саджанці.

Вероніка, донька Олексія: "Мне больше всего нравится здесь, что все цветет, что все живое, что оно не умерло".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: У виробників Сумщини - свої об'єднання. Зібрались у Конотопі на виставку-ярмарок. Тут хліб, тістечка, сири та ковбаси, аж очі розбігаються від смакоти. Все для того, щоб сумчани скуштували і купували продукцію вітчизняних виробників

Ігор ЯГОВДИК, заступник голови Сумської ОДА: "Співпраця з громадськими організаціями – це одне з головних питань, яке ставить перед нами Президент України. Тому що громадськість – це не тільки контроль, а ще можливість дуже динамічно рухатись вперед".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Для вінничанина Андрія реабілітаційний центр - спасіння. Займається тут вже чотири роки. Каже, став почуватися краще. Поруч з ним – ще кілька хлопців на тренажерах. Але охочих ось так лікуватися набагато більше. Проблема – затісне приміщення. Просторе – вже підшукали. У цій будівлі.

Раїса ПАНАСЮК, голова правління Вінницької ГО "Гармонія": "Тут у нас буде дитяча кімната, буде робота з клієнтами, багато буде гуртків і тут вони будуть розміщені".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Тепер тут чекають допомоги від міської влади. На облаштування нового центру треба сім мільйонів гривень. Кошти будуть, - пообіцяли чиновники. Переїхати до нової домівки реабілітаційний центр має до кінця наступного року

Іван МОВЧАН, голова Вінницької ОДА: "Сьогодні наше завдання створити інструмент, який би дав цим всім скористатися людям, які цього потребують".

Родіон ЄГОРОВ, учасник Донецької громадської організації для дітей-інвалідів та їхніх батьків "Дельфіни": "Плавання улучшає, оно помогает мне быть здоровым, силы добавляется побольше".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Родіон - один з "дельфінів". Так називають всіх дітей, котрі плавають у цьому донецькому басейні. А сили їм потрібні, щоб скоріше одужати. Лікуватись ось так - у воді діти змогли після того як їх батьки об'єдналися. Тоді і з'явилась донецька обласна організація "Дельфіни".

Галина ГОРДЕЄВА, тренер зі спортивного плавання: "Развивается дыхательная система, сосудистая система, сердечная система, опорно-двигательный аппарат, вот это все в комплексе и дает возможность излечиваться".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Кілька років тому деякі хлопці і дівчата ледве рухались, а зараз плавають! Одні - з підтримкою. Інші - як професіонали. На спині, животі та під водою.

Ніна КОЗЛОВА, учасник Донецької громадської організації для дітей-інвалідів та їхніх батьків "Дельфіни": "У нас очень дружная команда. Я себя чувствую очень уверено, всегда могут поддержать люди".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Донецькі ДАІшники згуртувались заради сліпих. Незрячих в області близько десяти тисяч. Найтяжче для них - перейти дорогу, адже рух шалений. Водії не завжди помічають людей з палицями.

Олександр НІКІТІН, інспектор ДАІ: "Остановливаем водителей, предупреждаем их о том, что на наших дорогах есть пешеходы, которые с ограниченными возможностями, и они не всегда, как и все люди, могут перейти проезжую часть".

Олена КОРОТКОШЕЙКО, кореспондент: Поки ДАІ роз'яснювала правила, громадська організація - роздавала листівки-пам'ятки. Поки що у місті бракує спеціальних світлофорів.

Лариса САЄВИЧ, голова ДОГО "Фонд соцзахисту інвалідів та людей з вадами зору Героя України В. Смірнова": "А у нас светофор один мяукает, другой квакает, третий - музыку играет и в итоге еще больше создают на самом деле проблем и непонимания для человека который не видит".

94-й округ: «старі-нові» обличчя, підкуп і адмінресурс Радіо Свобода, Політика

Київ – Обухів – Рекордна кількість кандидатів, численні бігборди провладного кандидата з кольорами та стилістикою партії «Батьківщина», та взаємні звинувачення – так розпочалися повторні вибори у 94-у окрузі Київської області. Спостерігачі вже зафіксували окремі порушення та заміну майже половини складу окружкому. Проте його керівництво запевняє, що не допустить зриву виборів, який мав тут місце торік. Опозиція ж заявляє про ризик підкупу членів виборчих комісій, чимало з яких залишилися працювати з минулорічних проблемних виборів. В окружкомі таку імовірність відкидають.

В Обухівському та Васильківському районах, де тривають повторні вибори до Верховної Ради – станом на 15 листопада зареєструвалися 76 кандидатів. Це рекордна кількість для останніх парламентських перегонів в Україні. Проте мешканці 94-го округу, який охоплює ці два райони, здебільшого не вважають, що повторні вибори зможуть змінити їхнє життя на краще.

Автошляхи у Василькові, Обухові та менших населених пунктах округу – не в найкращому стані. Однак на всіх них рясніють бігборди кандидата-самовисуванця, нинішнього

депутата Київської облради від Партії регіонів Руслана Бадаєва. Зовнішньої реклами інших 75 кандидатів у містах і селах не видно, не рахуючи окремих листівок на стовпах. Втім, період агітації лише розпочався, і наразі почали спілкуватися з виборцями лише чотири кандидати. Це колишній опозиційний депутат Юрій Кармазін, представник Радикальної партії Олега Ляшка Андрій Лозовий, регіонал Руслан Бадаєв та представник «Батьківщини» Віктор Романюк, який нині перебуває за кордоном через суди проти нього, та спілкується з виборцями в режимі скап-конференцій, розповіла Радіо Свобода координатор мережі «Опора» у Київській області Руслана Величко.

За її словами, порушень виборчого законодавства, які можуть спотворити результати виборів, наразі немає. Але вже є деякі тенденції, які викликають занепокоєння, вважає Руслана Величко.

«Ось газета «Трипільські джерела» від 8 листопада, вона лежала в Обухівській райдержадміністрації. А це є порушенням, бо на її головній сторінці – кандидат Руслан Бадаєв. Загалом великих порушень немає, бо агітація тільки почалася. Єдине, що вже бачимо – це взаємні звинувачення кандидатів. Але можемо говорити лише про моральні якості кандидатів, бо поки суд не визнає, що це наклеп – все в межах закону, – зауважує Руслана Величко. – Згадаймо, як минулого року в Білій Церкві з виборів знялося 33 кандидати. Буде дуже неприємно, якщо пара кандидатів на цьому окрузі знімуться за два дні до виборів. Можуть наплутати зі штампами «вибув» у бюлетенях і багато з них зіпсувати».

Руслана Величко не виключає, що таку плутанину на цьому окрузі можуть використати як технологію впливу на результати виборів.

Окружком готовий до труднощів та протидії заворушенням – керівництво

Зі свого боку, голова окружної виборчої комісії №94 Дмитро Деревенець каже Радіо Свобода, що не бачив газети з кандидатами на першому поверсі будівлі районної адміністрації. Хоча окружком розташований в тій же будівлі двома поверхами вище. Дмитро Деревенець звітує, що комісія почала роботу без збоїв.

«Поки комісія працює дуже органічно. Кожен має свою думку, висловлює її, рішення ухвалюємо колегіально. Як впливає на нашу роботу велика кількість кандидатів? Поки що ніяк. Далі буде важко, але ми до цього готові. У складі комісії багато людей, які працювали на минулих та позаминулих виборах, на різних рівнях, з достатнім досвідом роботи», – запевняє голова ОВК №94.

Екс-член комісії: хто відповідь за витрачені мільйони?

Радіо Свобода розшукало члена окружкому № 94 на виборах 2012 року, який прогнозує, що минулорічні проблеми на окрузі можуть повторитися. Житель Обухова Юрій Котелевський каже, що його виключили з окружної комісії, коли він пропустив засідання через хворобу. За його словами, йому помстилися за незалежну думку. Нині ж люди, які за його підозрами могли брали участь у маніпуляціях на виборах 2012 року, знову стали членами комісій на проблемних округах. Далі говорить Юрій Котелевський.

«Я пішов в окружну комісію, щоб виконувати вимоги закону. Можливо, тому мене й прибрали, бо я не діяв «за помахом руки». Якби мене спитали, з чого сьогодні починати роботу окружкому, я би поцікавився: куди поділися три з половиною мільйони гривень, які отримав округ на проведення виборів? Результату немає, депутат не обраний, гроші кудись викинули, вважає Котелевський. – Хтось має за це відповідати. Друге, що не сподобалося – в комісіях проблемних округів нині працюють люди, які вчиняли махінації на минулих виборах. Зокрема, кілька осіб з нашого округу зараз працюють у 223-му окрузі в Києві».

За даними мережі «Опора», в окружній комісії 94-го округу з 2012 року залишилося троє працівників. Ще п'ятеро осіб, які рік тому працювали в цій окружній комісії, нині є членами ще одного проблемного окружкому в Києві – 223-го. Прикметно, що всі ці люди на минулих виборах представляли маловідомі партії, яких немає в парламенті. Крім того, всі вони на повторних виборах змінили свою партійну приналежність.

Представники опозиції під час минулих парламентських виборів виявили в комп'ютері керівництва виборчої комісії з 94-го округу документ, з якого видно, хто з працівників комісії

та скільки мав би отримати після виборів, і вказано, що один з членів комісії 40 тисяч гривень вже немовби отримав. Хто виділяв ці кошти – з документа невідомо.

Підтвердження, що старі-нові члени комісії минулого року були причетні до виборчих фальсифікацій – із незалежних джерел немає, як немає й відповідних судових рішень.

Секретар нинішньої виборчої комісії (ОВК№94) Євген Вікторов запевняє Радіо Свобода, що роботу окружних комітетів навмисно політизують, демонізують, і як приклад згадує, що створені «спеціальні сайти», щоб поливати їх брудом. Проте які й чиї це сайти, секретар комісії говорити не побажав.

Спроби спровокувати безлад – перебігу виборів не зашкодять, переконує Радіо Свобода Євген Вікторов.

«Ми маємо твердий намір вжити всіх заходів для забезпечення порядку. Тому що допускати безладу не будемо. Ми вирішимо питання з міліцією, проінструктуємо членів дільничних комісій з процедурних питань, і щоб не було тут ні бійок, ні сутічок. Насправді, на мою думку, чим менше на дільниці буде народних депутатів – тим більше буде порядку», – підсумовує секретар окружкому.

Протилежної думки дотримується очільник штабу «Батьківщини» в окрузі Владлен Сергієнко. Він прояснює, що депутат може спостерігати за чесністю перебігу виборів та підрахунку голосів, не боячись, що його видалять з дільниці.

Кому ікра, кому плед, кому – 150 гривень

Тим часом у 94-у окрузі з'явилися спроби підкупу виборців, по 150 гривень за голос, засвідчив Радіо Свобода житель Обухова, колишній член виборчої комісії Юрій Котелевський.

«Депутати ідуть до влади за гроші. Їх обирають не тому, що вони добре працюють, а тому, що вони фінансово допомагали виборцям. Днями ходила по вулиці жінка в червоному, із зовнішністю любительки випити. І питала, хто хоче отримати 150 гривень допомоги і проголосувати за певного кандидата. Питаю, який кандидат? Відповідає: скажуть потім», – розповів свідок.

Штаби кандидатів на 94-у окрузі звинувачують у підкупі виборців одне одного.

Самовисуванець Юрій Кармазін розповів Радіо Свобода, що в обох районах округу вже роздають продовольчі набори та гроші, й копіюють документи тих, хто їх отримав.

«Це вдосконалені набори, дорожчі, ніж торік. Ковбаса, масло, крупи, ікра. І до кожного додають 10-150 гривень. Мобілізують навіть бомжів – вони теж голосуватимуть на виборах за провладного кандидата».

Юрій Кармазін впевнений, що 70 кандидатів з 76 зареєстрованих – є технічними, що їх фінансує Партія регіонів, і що на них вже витрачено близько мільйона гривень. У Київській обласній організації партії такі звинувачення відкидають.

Про іншу форму підкупу електорату розповів Радіо Свобода керівник місцевого штабу «Батьківщини» Владлен Сергієнко.

«На зустрічі з провладним кандидатом Русланом Бадаєвим, який все завішав своїми бігбордами з опозиційною символікою, зганяють комунальників та освітян. Остання така зустріч відбулася у Василькові 11 листопада – без преси. Агітують та роздають подарунки. До заходів за участі Бадаєва, долучаються і представники місцевої влади», – повідомив Владлен Сергієнко.

Заяву про непрямий підкуп виборців цього округу зробив і рух «Спільна справа». Його активісти сфотографували 9 листопада зустріч із ветеранами, на якій Руслан Бадаєв роздавав подарунки, зокрема – пледи. В заходах, які відбувалися в міському будинку культури, були задіяні працівники бюджетних організацій, васильківської міської та районної влади, розповідають свідки.

Місцеві активісти зробили фотографії з таких зустрічей, де видно, що люди отримали подарунки.

Чому ж агітки Бадаєва наслідують єдині дизайн та кольорову гамму агітації опозиційних кандидатів? У штабі «Батьківщини» це пояснюють низьким рейтингом Партії регіонів на Київщині, й намаганням провладного кандидата не асоціюватися з партією влади. Сам провладний кандидат під час зустрічей з виборцями намагається не афішувати того, що він є членом партії влади. Однак на одній з останніх зустрічей, після наполегливих розпитувань мешканців він змушений був зізнатися, що є членом Партії регіонів.

Хто й чому ховає телефони кандидата Бадаєва?

Агітатори в наметах кандидата Кармазіна у Василькові заявили Радіо Свобода, що отримують за роботу по сто гривень на день. Приблизно стільки ж мають агітатори за кандидата від об'єднаної опозиції Віктора Романюка. З агітаторів усіх кандидатів, за їхніми словами, найбільше заробляють ті, хто працює в Руслана Бадаєва: кожен має 250 гривень на день. Активіст «Опори» Руслана Величко наводить приблизні підрахунки, за якими Бадаєв витрачає на виборчі перегони найбільше на окрузі. Однак вона не може сказати, здійснюються ці витрати з фонду кандидата чи з інших джерел.

Про ці та інші подробиці виборчих перегонів у 94-у окрузі Радіо Свобода спробувало отримати коментар від кандидата у народні депутати, і чинного депутата Київської облради Руслана Бадаєва. Проте прес-служба обласної ради переконує, що не має контактів свого депутата, і радить звернутися до його партії. В Київській обласній організації Партії регіонів спершу запевняли, що не мають контактів свого однопартійця й кандидата: «Насправді ми не володіємо такою інформацією».

Проте, там не змогли знайти і телефонів штабу партії в 94-у окрузі. Радіо Свобода знайшло мобільний кандидата Руслана Бадаєва в людей, які вже контактували з ним з приводу виборів. Однак коли Радіо Свобода зателефонувало на нього – чоловік, який взяв слухавку, переконував, що цей номер не належить ні Руслану Бадаєву, ні його помічникам, родичам чи штабістам.

Радіо Свобода охоче надасть змогу Руслану Бадаєву висловити свою думку про перебіг виборчої компанії, так само – як іншим кандидатам на 94-у окрузі.

У 2012 році ЦВК не зміг встановити результатів виборів на п'яти округах, серед яких і 94-й. Тут змагалися провладна Тетяна Засуха з єдиним кандидатом від опозиції Віктором Романюком. Засуха оскаржила в судах результати вибори на 28 дільницях. Що ж до Романюка, то після виборів суд звинуватив його у спробі заволодіти державним майном, і нині він перебуває в Італії, а свої зустрічі з виборцями проводить в режимі скап-конференцій. Доступу до рекламних площ, за свідченням штабістів «Батьківщини», він отримати не може.

Колишній депутат, а нині кандидат на 94 окрузі Юрій Кармазін теж заявив Радіо Свобода, що йому не давали змоги розташовувати зовнішню рекламу, хоча він зареєструвався найпершим на окрузі. Все, чого він домігся – кілька розтяжок на будинках у Василькові, зізнається кандидат.